Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1627 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 20 iulie 1954

TINERI ȘI TINERE CARE MUNCIȚI PE OGOARE!

Fiți în primele rînduri la predarea cotelor de cereale datorate statului. Indemnați în același timp părinții și rudele, precum și pe toți țăranii muncitori din satele voastre să-și îndeplinească cu cinste această înaltă îndatorire patriotică față de stat. Sprijiniți lozinca „Să predăm cotele de cereale de pe arie".

Sprijiniți delegații de convoi pentru a transporta în bune condițiuni și la timp cotele de cereale la bazele de recepție.

Demascați la timp dușmanul de clasă și cozile lui de topor care se împotrivesc sau urmăresc să saboteze mersul colectărilor.

Pentru îmbunătățirea muncii politice a organizațiilor U.T.M. de la sate

IN SATELE ȚARII NOASTRE trăiesc și lucrează sute de mii de tineri și tinere, care se ocupă cu cultivarea pămîntului, cu creșterea animalelor etc. De eforturile acestei uriașe armate de tineri depinde în bună măsură creșterea producției agricole. Condiția principală ca această forță să pună toate puterile și priceperea în slujba ridicării producției agricole, vegetale și animale, este de a i se explica pe larg, convingător politica partidului, de a o ajuta să înțeleagă că politica partidului corespunde năzuințelor maselor populare, avînd ca scop creșterea bunăstării celor ce muncesc. De aceea, sarcina cea mai de seamă a organizațiilor U.T.M. de la sate e munca politico-educativă îndreptată spre mobilizarea tineretului la înfăptuirea măsurilor și directivelor partidului.

Punîndu-și ca obiectiv principal lămurirea politicii partidului nostru și antrenarea tineretului la rezolvarea sarcinilor trasate de partid și guvern, unele organizații utemiste de la sate au înregistrat succese în activitatea lor.

Succesele înscrise pînă acum de organizațiile U.T.M. de la sate nu sînt la înălțimea cerințelor partidului. Pe bună dreptate se subliniază în articolul redacțional din „Scînteia" „Pentru continua îmbunătățire a muncii Uniunii Tineretului Muncitor" că „munca U.T.M. în agricultură și în deosebi în sectorul individual continuă să rămînă în urmă. U.T.M. nu acordă suficientă atenție muncii cu tractoriștii și cu muncitorii din S.M.T. și gospodăriile de stat.

In unele gospodării colective nu se duce o activitate permanentă în rîndurile tinerilor colectiviști pentru a face din ei fruntași în muncă".

In ce constă esența acestor lipsuri? In faptul că organizațiile U.T.M. de la sate nu se ocupă stăruitor de ridicarea producției agricole, nu pun în centrul activității lor munca de educație în vederea participării active a tineretului la creșterea productivității culturilor pe hectar. Adesea, organizații utemiste din regiunile Craiova, Bîrlad, Constanța, București, Galați se antrenează în acțiuni fastuoase, zgomotoase, organizează întreceri cu „răsunet", dar pierd din vedere lucruri elementare. Formalismul care bîntuie în munca multor organizații utemiste de la sate le îndepărtează adesea de problemele esențiale, face ca activitatea U.T.M. la sate să nu fie organic legată de sarcinile principale trasate de partid și guvern.

Se știe că sectorul individual din agricultură furnizează 75% din cantitatea totală de cereale marfă. Organizațiile U.T.M. ca ajutor al organizațiilor de partid au datoria să lupte cu toate forțele pentru creșterea producției în sectorul individual. In multe locuri nu se ține seama în măsura cuvenită de acest lucru. Utemiștii și tinerii țărani muncitori cu gospodării individuale nu au devenit propagatori înflăcărați ai introducerii agrotehnicii înaintate, dau puțin ajutor la combaterea obiceiurilor vechi, păgubitoare, la aplicarea întocmai a agrominimului și zootehminimului, la explicarea îndatoririlor pe care țărănimea muncitoare le are față de statul democrat-popular. Uneori, unii utemiști din regiunile Craiova, București, nu numai că nu combat metodele înapoiate ca răritatul, dar chiar le folosesc.

Extinderea experienței înaintate a fruntașilor din toate ramurile agriculturii se bucură încă de prea puțină prețuire din partea organizațiilor U.T.M. Adesea organizațiile utemiste nu cunosc fruntașii așa cum stau lucrurile în raioanele regiunii Constanța, nu iau măsuri pentru organizarea schimbului de experiență, pentru însușirea prețiosului tezaur adunat de fruntași, de către masa tineretului.

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole își dovedesc pretutindeni superioritatea asupra gospodăriilor individuale, aducînd prosperitatea continuă a traiului membrilor lor. Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiilor U.T.M. le revine sarcina de a populariza succesele gospodăriilor colective, de a explica tinerilor — care înțeleg mai ușor, avantajele muncii laolaltă — problemele neclare, de a mobiliza pe tineri să devină fruntași în gospodăriile colective și întovărășiri. Adesea organizațiile utemiste nu se ocupă de aceste sarcini, nu organizează munca de clarificare, de explicare a unor probleme nelămurite. Pe de altă parte, munca politică ce se duce cu tineretul din gospodăriile colective pentru a participa regulat la muncă, pentru a-și însuși diverse profesii necesare dezvoltării multilaterale a gospodăriilor colective este insuficientă.

In S.M.T. și G.A.S., mai cu seamă în rîndurile mecanizatorilor, organizațiile U.T.M. neglijează educarea tineretului în spiritul disciplinei în muncă, al grijii atente față de bunul obștesc, din care cauză unii tineri lipsesc de la muncă, au atitudine necuviincioasă față de tehnicieni și uzează pretimpuriu mașinile.

In multe locuri combativitatea tineretului de la sate este slabă. Organizațiile U.T.M. se ocupă insuficient de educarea tineretului în spiritul vigilenței de clasă, al preîntîmpinării și zdrobirii manevrelor chiaburești îndreptate împotriva gospodăriilor colective, de stat etc., spre sabotarea îndeplinirii obligațiilor față de stat sau spre învrăjbirea tineretului de diverse naționalități.

In general, în rețeaua învățămîntului politic, care este și ea redusă încă, ca și în alte forme de educare a tineretului, nu se leagă suficient activitatea de problemele arzătoare ale educării tineretului la sate.

Lichidarea lipsurilor din munca politică, ridicarea nivelului la care se explică tineretului de la sate politica partidului, îmbunătățirea muncii de mobilizare a tineretului la ridicarea producției agricole este sarcina principală a organizațiilor U.T.M. de la sate. Așa cum se arată în articolul redacțional din „Scînteia" se cere dusă o muncă politică asiduă pentru atragerea unor mase tot mai largi de tineri țărani muncitori la întrecerea patriotică pentru sporirea producției agricole și animale, pentru consolidarea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii, pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare.

Organizațiile U.T.M. trebuie să atragă în rîndurile lor pe cei mai buni tineri și să țină sub influența lor întregul tineret sătesc neorganizat.

Organizațiile U.T.M. au suficiente forțe pentru realizarea acestor sarcini. Ele au agitatori, referenți, lectori, membri în colectivele gazetelor de perete, ale foilor volante etc. Aceste forțe, folosite cu pricepere, sînt capabile să exercite o serioasă influență asupra tineretului, asupra mobilizării lui la muncă.

In momentul de față se cere dată multă atenție muncii politice în vederea grăbirii recoltării, mai cu seamă înlăturării decalajului creat între seceriș, pe deoparte și treieriș și dezmiriștit pe de altă parte. Mobilizarea tineretului la amenajarea ariilor, la munca zi și noapte pe arii, în schimburi, la folosirea metodei graficului orar a lui Nicolai Brediuc, la folosirea tuturor mijloacelor disponibile pentru dezmiriștit, la dezmiriștirea noaptea — iată obiective importante ale muncii în aceste zile.

Esențialul în munca politică este cunoașterea problemelor care se explică, atît pe plan general, cît și practic, pe plan local. Fără să cunoști situația locală, concretă., fără să ai exemple cu care să demonstrezi sau să combați nu poți convinge. Discursurile, frazele generale nu merg. A-și însuși temeinic politica partidului, a cunoaște în mod exemplar hotărîrile partidului și guvernului, a-și ridica nivelul pregătirii științifice și culturale —în acestea stau sarcinile urgente ale activului utemist de la sate.

Oamenii muncii din agricultură măresc eforturile pentru recolte mai mari, pentru creșterea numerică și a productivității șeptelului. A îmbunătăți munca politică de mobilizare a tineretului, a antrena masele largi ale tineretului de la sate la o participare activă pentru creșterea producției agricole — iată sarcina principală a organizațiilor U.T.M. de la sate.

In cinstea zilei de 23 August

Sporește producția bunurilor de larg consum

★

In noua fabrică de conserve

BIRLAD (de la corespondentul nostru).

Intreprinderea de construcții 202 lucrează acum la finisarea noii fabrici de conserve din Tecuci, unul dintre marile noastre combinate ale industriei alimentare.

Intr-o baracă se află birourile fabricii. Aici îl întîlnim pe tovarășul Băltărescu Sorin inginer șef al fabricii. Asemeni marii majorități a celor ce muncesc aici, tovarășul Băltărescu este utemist. De la el se pot afla multe lucruri interesante.

— La noi a început acum o activitate mai intensă.

Am început de cîteva zile munca de conservare a mazărei. Producem conserve distilate.

Mult se deosebește munca de acum de cea pe care o făceam înainte cînd mai toate operațiile le executam manual. Avem o linie automată de fabricat conserve de mazăre venită din R. D. Germană. Din camioane, mazărea este pusă pe cîntar și apoi în batoză. De aici în colo, totul este mecanizat. Boabele de mazăre merg printr-un elevator la spălător. Cînd scapă de dușul de apă, intră în trior, care împarte mazărea pe categorii, după mărime. Un alt elevator o trece la opăritor, apoi într-un răcitor și de aici pe bandă rulantă la încărcarea cutiilor. Cutiile gata închise nu mai sînt nici ele cărate cu mîna la autoclave pentru distilare. Am primit din Uniunea Sovietică un electrocar ce execută și această operațiune. Așa că în secția noastră de mazăre ai să găsești tehnicieni care urmăresc mersul mașinilor. Utemistul Juduc Constantin este unul dintre ei și este un băiat tare priceput. La fel ca el sînt și tovarășii Radu Horald, Donea Margareta și Miron Gheorghe.

In continuarea discuției tovarășul Băltărescu îți vorbește despre noile preparate produse de fabrica lor.

— Anul acesta vom produce pentru prima oară sortimente noi pe care nu le-am fabricat niciodată. In curînd începem fabricarea Gem-urilor de fructe, apoi legume uscate, must cocentrat și suc de roșii. In noua fabrică avem o instalație de uscat legume fabricată în țara noastră, liniile automate de mazăre și fasole și o serie de alte mașini cum sînt de exemplu cele de închis și de marcat capacele de cutii și borcane.

Inginerul Băltărescu Sorin întrerupse firul discuției și-mi arătă cu mîna prin geamul barăcii:

— Tovarășa aceia care trece, este Lazăr Eufrosina, secretara comitetului organizației de bază U.T.M. și este cea mai bună tehniciană la secția pulpe de fructe...

★

Vînzătoarea utemistă Doina Cristea

Mulți dintre noi am cerut condica de sugestii ca să scrim în ea diferite observații în legătură cu munca din cadrul vreunui magazin. Nu rareori se întîmplă ca în magazinele aglomerate în care sînt expuse diferite mărfuri, cumpărătorul pretențios din fire, nerăbdător, încearcă să-și manifeste nemulțumirea.

Ce-i drept, sînt vinovați cumpărătorii. Dar nu mai puțin sînt și vînzătorii, care plictisiți și aglomerați răspund scurt: asta-i marfa! — fără să mai vorbim de faptul că unii cu mentalitate veche te întîmpină cu acel veșnic: nu avem!

Dar de data aceasta nu voi încerca să vorbesc despre acei vînzători a căror conduită lasă mult de dorit. Voi vorbi despre o tînără al cărei exemplu dacă-l vor urma cît mai mulți tineri vînzători vor reuși să transforme condica de sugestii și reclamații, într-o condică plină cu cuvinte de laudă, condică, ce va fi oglinda magazinului, mîndria celor ce-l deservesc. Era într-o sîmbătă după amiază. Am intrat în magazinul de tricotaje unitatea nr. 19 de pe Bulevardul Republicii nr. 83 din orașul Arad. Ceea ce m-a uimit mai mult, au fost rafturile aranjate cu gust, mărfurile eșalonate pe categorii, luciul imaculat al sticlelor de pe tejghele și atitudinea, binevoitoare a acelora, ce deserveau magazinul. Era lume multă. Unii cereau tricouri, alții poșete. In fața mea o tovarășă mai vîrstnică cerea un costumaș pentru copil.

— Vă rog îmi dați și mie un costumaș alb de vară, cu clastic... nu, nu ăsta e prea mic. Nici ăsta, e prea mare... A, nu cu flori, e băiețel...

O voce caldă de dincolo de tejghea încerca să îmbie pe cumpărătoare arătîndu-i tot felul de costumașe, albe, bleu,...

Dar tovarășa părea nemulțumită.

— Numai astea aveți?

Pe tejgheaua din față erau înșiruite zeci de costumașe de tot felul.

Tînăra vînzătoare văzînd nemulțumirea cumpărătoarei, privi o clipă raftul golit de tot ce avea mai frumos în magazin, apoi i se adresă:

— Poftiți la noi și mîine. Ne-a sosit chiar acum un nou stoc de mărfuri pentru copii. Avem zeci de feluri de modele din bumbac. Le-am văzut, sînt foarte frumoase. V-așteptăm mîine, nu? La revedere tovarășă, ne pare rău că nu vă putem servi astăzi, dar mîine negreșit!

Apoi tovarășa Doina Cristea începu să servească pe ceilalți, aranjîndu-și între timp, grăbită, raftul.

Rapiditatea cu care servea, dragostea cu care prezenta fiecare obiect, m-au făcut să uit pentru o clipă că venisem aici în calitate de cumpărător.

— Tricoul acesta e ultimul model al anului 1954 executat de „Tricotajul Roșu" — și de fiecare dată prezentînd un model nou, fie de tricou, de poșetă, nu uita să încredințeze pe cumpărător că marfa executată cu măestrie de muncitorii diferitelor întreprinderi este de calitate bună. Trecuse cîteva minute de ora închiderii. Totuși, toți cumpărătorii din magazin au fost serviți cu răbdare, cu aceeași bunăvoință.

Am stat apoi de vorbă cu tînăra Doina Cristea, tînăra care pe merit fusese de curînd confirmată fruntașă.

Mi-a povestit despre brigada lor, despre mica lor „farmacie", căci așa denumesc cu mîndrie vînzătorii magazinul lor.

Apoi mi-a vorbit despre aplicarea metodei Korovkin.

— Metoda Korovkin pe care noi o aplicăm în magazin, este metoda vînzătorilor din uriașul magazin „Gastronom" din Moscova. Și noi ne-am însușit această metodă. E foarte simplă. Cere numai bunăvoință, atenție și dragoste.

Venim cu 15 minute mai devreme, ne ascuțim creioanele, ne pregătim bonierele de rezervă, aranjăm estetic rafturile și... pornim la treabă. O metodă simplă, o metodă care duce la rezultate minunate în muncă, o metodă care ne-a ajutat să devenim fruntași — și mai ales o metodă care transformă condica de sugestii și reclamații într-o condică de laudă așa cum e a noastră.

MARIA CERNAT

★

Tineretul își îndeplinește angajamentul

IAȘI. (De la corespondentul nostru)

Membrele brigăzii utemiste, condusă de Aurelia Caraiman sînt bucuroase. Pe graficul orar s-a aprins becul galben, arătînd că indicile de plan pe primele ore ale zilei a fost depășit. De la 21 iunie cînd membrele brigăzii, alături de ceilalți muncitori ai fabricii de tricotaje „Moldova", din Iași s-au angajat să întîmpine cu cît mai bune rezultate ziua de 23 August, n-a fost nici o zi în care planul să nu fie îndeplinit. Brigada Aureliei Caraiman execută operațiile necesare confecționării flanelelor — atlet. Munca în bandă rulantă și producția ritmică urmărită cu ajutorul graficului orar, le-a dat posibilitatea tinerelor ca în decurs de nouă zile să confecționeze peste prevederile planului 520 flanele-atlet.

Brigada Aureliei Caraiman este în întrecere cu celelalte brigăzi din fabrică. La cucerirea titlului de brigadă fruntașă, participă și tinerele din colectivul benzii conduse de Eti Haimovici. In ultima vreme, acestea au confecționat cu 170 de treninguri mai mult decît prevedea sarcina de plan. Maria Nedelcu, Natalia Vasiliu, Zina Goldun și celelalte fete acordă o mare atenție controlului pe faze de operații.

In întrecere se găsește și brigada bandei a II-a condusă de Leila Matilda. Vrînd să dea viață angajamentelor luate în cinstea lui 23 August, muncitoarele de aici își organizează cu atenție locul de muncă, căutînd ca banda rulantă să funcționeze cît mai bine. Ca urmare a acestui fapt pînă la 30 iunie ele au confecționat peste plan 386 flanele-atlet.

Și în celelalte secții ale întreprinderii, angajamentele devin fapte. In secția de mașini muncitori ca Emilia Antonache, Slova Marcu și alții reușesc prin folosirea metodei Melnicov, de legare a firului din mers, și prin preluarea mașinilor în timpul mersului să dea zilnic aproape o normă jumătate.

In numai nouă zile de la 21 la 30 iunie, muncitorii fabricii de tricotaje „Moldova" au dat peste plan 1500 de tricotaje și au mărit cu 4 la sută numărul produselor de calitatea I.

Muncitorii fabricii de tricotaje „Moldova" din Iași, se străduiesc însă ca să producă tricotaje cît mai bune, dar și cu un preț de cost cît mai redus. Așa se explică faptul că în luna trecută ei au realizat economii în valoare de 58.000 lei.

La secția de mașini bază, de exemplu, muncitoarele Antonache Emilia, Pavliuc Paraschiva și altele, și-au dat seama că dacă mașina este bine îngrijită se rup ace mai puține, se reduce numărul defectelor de fabricație. Ele au curățat în mod regulat mașinile de tricotat și așa au economisit ace de tricotat în valoare de 1134 lei.

Din materialele recuperate din deșeuri, muncitoarele de la secția de confecționat au făcut plăci pentru treningurile sportive și curînd vor lucra lenjerie tricotată pentru copii.

Angajamentele prind viață

Muncind pentru realizarea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August, colectivul întreprinderii textile „Drapelul Roșu" din Orașul Stalin a dat peste plan în prima decadă a lunii iulie 168 m. stofă, creind totodată 2 desene noi pentru paltoane de damă, 3 desene pentru rochii de damă și 12 desene pentru costume bărbătești pentru sezonul de toamnă. In cinstea marii sărbători, muncitorii acestei fabrici au realizat o economie de 76 kg. de fire, din care se pot țese 380 m. stofă. Prin confecționarea unui dispozitiv de recuperare a acidului sulfuric, ei realizează economii anuale în valoare de 9.360 lei.

O contribuție importantă la realizarea acestor succese au adus-o muncitorii din brigada „Steaua Roșie", care printr-o mai bună organizare a muncii, își depășesc zilnic norma cu 31 la sută.

De asemenea, brigada utemistă, condusă de Angela Poenaru, obține depășiri de plan de 38 la sută, iar țesătoarea Ana Szentpali și torcătoarele Dorina Giorici, Elena Iorga și Lucreția Jileru își depășesc zilnic normele cu 30—60 la sută.

(Agerpres)

Din poșta de ieri

BUCUREȘTI 19 IUL 54 CASA SCÎNTEII

Nu de mult echipa artistică a clubului „7 Noiembrie" din Tîrnăveni a prezentat comedia în trei acte și șase tablouri „Avansarea șefului" de Eugen Naum.

Publicul spectator din Tîrnăveni a apreciat strădania colectivului de artiști care au pus mult suflet în interpretarea acestei comedii. Spectatorii au admirat mult felul în care tovarășul Apostol Vladimir și Willi Weingarten au interpretat rolurile respective ale președintelui de sindicat și al șefului de gară Vasile Borcan.

Tinerele Luci Tuca și Albu Viorica din această echipă, deși sînt începătoare în activitatea artistică, străduindu-se au reușit să aibă un joc de scenă frumos.

După spectacolele prezentate la Tîrnăveni, echipa s-a deplasat și la stațiunea balneară din Bazna. Și aici spectacolul s-a bucurat de mult succes, iar artiștii au fost întîmpinați cu multă căldură de către oamenii muncii aflați la odihnă.

Echipa și-a mai propus deplasări și în alte localități din raion, cum ar fi Mediaș și stațiunea balneo-climaterică Sovata.

Corespondent
TOTH HARSANYI ALEXANDRU

DUMINICA SPORTIVĂ

Intreceri prietenești ale tinerilor atleți romîni și bulgari

Stadionul Republicii a găzduit duminică și luni, întrecerea internațională de atletism dintre reprezentativele de juniori și junioare ale R.P.R. și R. P. Bulgaria. Spectatorii care au urmărit întrecerile nu au avut ce regreta. Tinerii atleți ai celor două țări prietene au adus pe stadion un suflu nou, tinesc, iar întrecerile dintre ei, au fost de un bun nivel tehnic, inregistrîndu-se performanțe de valoare, unele din ele constituind noi recorduri republicane.

Iată în clișeul nostru un aspect din proba de 110 m. garduri, desfășurată duminică pe Stadionul Republicii.

Atleții romîni s-au arătat a fi mai bine pregătiți cucerind întîietatea la majoritatea probelor. Fără îndoială că și tinerii atleți bulgari — la prima lor întîlnire internațională — au arătat lucruri deosebit de frumoase.

Prima probă a întrecerilor de duminică a adus și prima victorie a reprezentativei noastre și, totodată un nou record al R.P.R. de juniori. In această probă (110 m. garduri) tînărul Aurel Moarcăș cîștigă detașat cu timpul de 16,2 secunde.

La 400 m. plat băieți victoria i-a revenit tot unui reprezentat al nostru T. Sudrigian care a terminat cursa în timpul de 49,7 secunde.

Săritura cu prăjina i-a revenit detașat recordmanului R. P. Bulgaria, D. Hlebarov care trecînd stacheta la 4,15 m. a realizat o performanță de valoare europeană la juniori.

Săritura în lungime băieți, l-a decis cîștigător pe tînărul nostru atlet Ion Sorin, cu rezultatul de 7,17 m. Ștafetele de 4x100 m. băieți și fete au fost de asemenea cîștigate de reprezentativele noastre.

Tinerii atleți bulgari s-au arătat a fi mai buni în probele de disc fete și băieți, greutate și 100 m. plat băieți probe la care dealtfel s-au clasat pe primele locuri.

Și în cea de a doua zi a întrecerilor, tinerii atleți romîni și bulgari au obținut performanțe valoroase, precum și noi recorduri ale țărilor lor.

Trebuie amintit fără îndoială, în primul rînd, performanța tinerei atlete Ileana Marks care în proba de 200 m. plat a obținut timpul de 25" 7/10, timp care constitue totodată un nou și valoros record R.P.R. de junioare.

Tînărul atlet bulgar P. Metodiev a obținut și el un nou record al patriei sale la juniori, în proba de 800 m. plat cu timpul de 1'58"3/10. La aceeași probă rezervată fetelor, atleta Ana Popa (R.P.R.) a stabilit un nou record al țării pentru junioare, cu timpul de 2'19"8/10.

Dintre cîștigătorii probelor desfășurate în ultima zi a întrecerilor, s-au remarcat: P. Lozanov (R.P.B.) care în proba de 3.000 m. plat, cu timpul 8'58"4/10 a stabilit un nou record al patriei sale; Iolanda Balaș la înălțime cu performanța de 1,63 m.; Ioan Sorin, la triplu-salt cu 14,59 m.; Bicevarov (R.P.B.) la 200 m. plat, cu timpul de 22,6 secunde; A. Cengir (R.P.B.) la 400 m. garduri cu timpul de 57,8 secunde; D. Grafenstein (R.P.R.) la ciocan cu o aruncare de 51,66 m.; P. Demeter (R.P.R.) la suliță cu o aruncare de 54,96 m.

După două zile de întreceri viu disputate, tinerii noștri atleți au reușit să obțină o importantă victorie, întrecînd pe tinerii atleți bulgari cu 184 puncte față de 132 realizate de oaspeți.

Victoriile înotătorilor romîni la Sofia

Sîmbătă și duminică a avut loc în bazinul de înot al parcului sportiv „Dinamo" din Sofia întîlnirea de natație dintre echipele R. P. Romîne și R. P. Bulgaria.

Dovedind o evidentă superioritate în majoritatea probelor, echipa reprezentativă a R. P. Romîne a cîștigat această întîlnire cu 117 puncte față de 68 puncte totalizate de echipa R. P. Bulgaria. Din 15 probe disputate, înotătorii noștri au cîștigat 12 probe.

In ziua a doua a întrecerii înotătorii romîni au cîștigat 5 din cele 7 probe disputate.

Cîștigătorii celor 7 probe. disputate în a doua zi a concursului sînt următorii:

Carol Meder (R.P.R.) — 1500 m. liber bărbați 20'50"1/10; E. Orosz (R.P.R.) — 200 m. bras femei 3'15"3/10; T. Heitz (R.P.R.) 200 m. bras bărbați 2'50"4/10; Kononova (R.P.B.) — 100 m. liber femei 1'16"5/10; Biolcev (R.P.B.) — 100 m. spate bărbați 1"12"4/10; Echipa (R.P.R.) — ștafeta 4x100 liber femei 5'15"3/10; Echipa (R.P.R.) — ștafeta 4x100 liber bărbați 4'10"; Klaus Wittenberger (R.P.R.) sărituri din turn (10 metri) 148,53 puncte.

Victoria internațională a echipei „Flacăra" Ploești

Duminică după amiază pe stadionul din Ploești s-a disputat jocul internațional de fotbal dintre echipele „Szegedi Haladas" (R.P. Ungară) și „Flacăra" Ploești.

In prima repriză, echipa „Flacăra" a desfășurat un joc plin de elan și tehnic în același timp. Ea și-a impus superioritate marcînd două goluri prin Drăgan. Jucătorii maghiari au înscris un punct prin Csany. Cu rezultatul de 2—1 a luat sfîrșit prima repriză.

După pauză, oaspeții au dominat mai mult dar apărarea echipei „Flacăra" a fost în formă, oprind toate atacurile. Spre sfîrșitul jocului, fotbaliștii ploeșteni au trecut din nou la atac și Gîrleanu a marcat un nou punct. Astfel, echipa „Flacăra" Ploești a obținut o frumoasă victorie internațională cu scorul de 3—1 (2—1).

Utemiștii din Săucești

Utemiștii din satul Săucești, raionul Bacău, sprijină cu dragoste buna desfășurare a campaniei agricole de vară.

O muncă rodnică desfășoară utemiștii din acest sat la amenajarea ariei electrificate din comună. Ei au transportat la aria de treier, prin muncă voluntară, 20 de stîlpi pentru instalarea rețelei electrice. De asemenea, au amenajat la aria de treier un umbrar, unde se va instala aparatul de radio, biblioteca volantă, postul de prim ajutor, gazeta de perete, precum și chioșcul prin care cooperativa din comună va aproviziona aria cu produse zaharoase, băuturi răcoritoare și diferite unelte etc.

Tinerele Maria Enache, Gherman Eugenia și Maria Gavrilă, care au urmat cursurile G.P.A.S., s-au angajat să facă de serviciu prin rotație la postul de prim ajutor organizat la arie.

Utemiștii din Săucești pregătesc totodată un bogat program artistic, pe care îl vor prezenta la aria de treier pe timpul treierișului.

Au terminat secerișul

La gospodăria agricolă de stat Salonta grînele au fost recoltate în întregime.

Mînuind cu pricepere combinele și secerătorile-legători, muncitorii de la această gospodărie au reușit să depășească zilnic ritmul de recoltare cu peste 20 hectare. In felul acesta, recolta de păioase a fost strînsă cu 7 zile înainte de termenul fixat. Zilele acestea, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Salonta au început și treierișul. Numai în două zile, ei au treierat peste 3 vagoane de orz. De pe cele 105 ha. de orz secerate s-a obținut o recoltă medie de 2.000 kg. la hectar, cu 800 kg. mai mult decît producția planificată. Odată cu secerișul, muncitorii de la această gospodărie agricolă de stat au făcut pe mari suprafețe dezmiriștitul.

In întrecerea socialistă desfășurată pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei s-au evidențiat muncitorii de la secțiile Avram Iancu și Inand, care au depășit cu mult ritmul zilnic de recoltare.

O nouă gospodărie agricolă colectivă

De curînd, în comuna Dedrad, raionul Reghin din Regiunea Autonomă Maghiară, a fost inaugurată cea de a 121-a gospodărie agricolă colectivă din regiune.

Recoltele bogate obținute de colectiviștii din împrejurimi în ultimii anii au convins pe cele 61 de familii de țărani muncitori de naționalitate romînă, germană și maghiară de avantajele muncii în comun. De aceea, ei s-au unit în gospodăria agricolă colectivă „Brazdă Nouă", aducînd 110 ha. de teren arabil, 15,14 ha, de fînețe, 9,09 ha. de livadă și 11,73 ha. de vie.

(Agerpres)

Aurel Georgescu

MISIUNE de ZBOR

— povestire —

Pe neașteptate se porni un vînt puternic. Batea dinspre Dunăre. Apa lacului de lîngă aeroport se încreți devenind neagră, copacii de pe mal vuiau prevestitor. Oamenii intrară prin hangare și aeroportul rămase pustiu. Numai nea Cristache mai meșterea ceva la un aparat și pînă departe, la birouri, răsunau singuratice, ciocăniturile.

Cînd Ionica Bujor intră în birou, directorul se uita pe fereastră urmărind absent cum vîntul fugărea pe întinsul cîmpiei rotogoalele de praf. Acesta era un semn că în acele clipe el se gîndea, de fapt, la ceva important. Alături, cu o hartă în mînă, se afla Tudor Negrea.

Fata se opri în prag și dintr-o singură privire înțelese de ce fusese chemată: o misiune. Și chipul ei cu ochi albaștri, cu căutătură șăgalnică și vioaie — Ionica nu avea decît 17 ani — se lumină de bucurie. De mult visa ea — ca orice aviator de altfel — un zbor pe timp de furtună. Și mai ales cu Tudor, un pilot care deși abia ieșise din școală era atît de priceput.

Directorul întoarse privirea de la fereastră și Ionica putu să-și dea seama că omul era îngîndurat. Nici Tudor nu arăta a fi liniștit.

— Stai jos, Ionica — spuse directorul. Iată de ce v-am chemat — se adresă apoi amîndorura. — Plecați într-o misiune importantă... Scurt de tot: într-un sat din munți a izbucnit printre copii o boală grea, care le primejduiește viața. Ministerul Sănătății ne-a trimis adineauri medicamente. Trebuiesc duse deîndată...

La auzul acestei vești, chipul Ionicăi deveni grav.

— Uite Negrea, notează să-ți marchezi ruta pe hartă... — auzi ea glasul directorului — Satul Văriuga se află în munții Mecetului, o zi de drum pînă la stația de cale ferată... Pilotezi avionul pe Argeș în sus, apoi, cînd ajungi în regiunea muntoasă, virezi la dreapta, pe rîul Doamnei, pînă la cota 207. De-acolo...

Ionica își aruncă privirea pe hartă și, urmărind indicațiile directorului, încercă să-și imagineze zborul. Chipul îi trăda turburarea ce îi trecu ca un val prin piept și pe care în zadar se străduia să și-o ascundă.

— Vei zbura cu „P.O.-2" — spuse directorul lui Negrea.

— Dacă nu se poate ateriza — se adresă apoi deodată Ionicăi — va trebui să sari cu parașuta... Ce zici, te încumeți?

Fata, care tot timpul îl privise neliniștită, tresări.

— De ce nu? — răspunse ea simplu.

— Du-te atunci și te pregătește.

Ionica ieși. In urma ei părăsi biroul și Negrea care se îndreptă în grabă către primul hangar. Palele de vînt îl izbeau neîncetat, lipindu-i de piept bluza albastră.

. . . .

...Zgomotul motorului se auzea ca un zbîrnîit înfundat. Avionul decolase de un sfert de oră, dar parcă sta pe loc. Era vînt și din cauza asta abia se mișca. Vînt puternic. De acolo, de sus, cei doi — pilotul și parașutista Ionica Bujor — își dădeau mai bine seama cît era de tulbure văzduhul. O perdea de praf îi împiedica să urmărească pămîntul. Malurile Argeșului abia se ghiceau. Fata privea din carlingă toată această priveliște, dar gîndul îi zbura la satul din munte. Pentru Ionica zborul acesta era, într-un fel, deosebit. Pînă atunci, un salt cu parașuta însemna pentru ea un sport, ce-i drept, mai plin de emoții. Trimisă într-o misiune, Ionica sărea cu parașuta, nu atît că era necesar aceasta, cît datorită pasiunii ei după aviație. Ca mai toți tinerii la vîrsta ei ea era dornică de fapte îndrăznețe, romantice. De data aceasta însă, poate vremea zbuciumată, poate scopul deosebit al misiunii, o făceau să se gîndească mai puțin la frumusețile zborului. „Oare cum o fi așezată lunca aceea? Vom putea ateriza? — se tot întreba ea și se vedea din asta grija ce o purta misiunii încredințate.

Vîntul izbea avionul ca pe o jucărie într-o parte și într-alta. Pe sub aripi se perindau sate, rîulețe, cîmpii, drumuri învăluite în volbure mari de praf. Apoi, fără veste, nori albi îi întîmpinară cu nesfîrșită năvală alergînd în sens invers pe sub avion. Priveliștile cu case și arbori pitici, cu dealuri și copaci, cu zăvoaie dispărură dintr-o dată acoperite de acea neîncetată goană a norilor.

După o jumătate de oră norii se răriră, dar rafalele de vînt vroiu parcă să răstoarne avionul. Il săltau cînd într-o parte, cînd în cealaltă. Uneori îi schimbau direcția. Ionica se uita la Tudor și își zicea că de el depinde totul. Tudor sta nemișcat, calm, în scaunul său și fata gîndea că lui nici nu-i pasă de urgia prin care treceau. Dacă l-ar fi privit însă mai bine și i-ar fi zărit fața încordată, asudată, dacă ar fi văzut cum i se zbăteau tîmplele, ar fi înțeles că, de fapt, sufletul pilotului se zbuciuma, în acele clipe, mai aprig decît văzduhul dezlănțuit.

De cînd decolase avionul, Ionica se tot uitase pe fereastră și osteni îngrozitor. Se spune că în asemenea momente, cînd viața este trăită cu maximum de intensitate, oamenii încăruntesc ca prin farmec. Acest sentiment îl avu și ea atunci. E un sentiment ciudat...

Iși lăsă capul în piept și încercă să nu se mai gîndească la nimic. Ii era cald, iar chingile parașutei o stringeau dureros. Desfăcu bucla de acroșetare și le slobozi. Apoi își scoase casca și o așeză pe genunchi. Spre pămînt se mai uită doar cînd simți că avionul prinde înălțime: semn că se aflau în regiunea munților. Iar atunci, aruncîndu-și privirea prin ochiul de geam și zărind priveliștea de jos, o mare tulburare o cuprinse. Avionul, străpungînd perdeaua de ceață prin care bîjbîise cîteva minute, ieși brusc la lumina soarelui. Prin covorul de nori zdrențuiți se zăreau munții semeți. Unii mai departe, cu plaiuri rotunjite între codri, alții mai aproape, cu înălțimi ascuțite, înfățișau culmi pleșuve. Crestele lor în formă de turle, de castele, scăldate de soare, îți desfătau privirea. Ionicăi îi trecu prin minte că vîntul o să înceteze și se bucură. Simți totodată o dorință nebună de a ajunge mai repede deasupra satului Văriuga. Și tot atunci, privind văile pitorești și casele răslețite pe poale, își aminti de satul natal de pe Mureș, așezat la poalele muntelui. Văzu aievea căsuța părintească din vîrful dealului, ulița micuță, iar pe mama în prag, sub arborii bătrîni — și zîmbi. Dar imediat toate acestea i se părură cum nu se poate mai ciudate. Să te gîndești la satul tău, la anii copilăriei petrecuți între ai tăi atunci cînd te afli la aproape 2.000 metri înălțime și în bătaia vîntului turbat!? Dar de ce nu?... Și tot ea își zise că nu-i de loc ciudat.

Toate acestea îi treceau prin cap Ionicăi în timp ce avionul își continua zborul. Și deodată, pe cînd privea gînditoare priveliștile deasupra cărora zburau, zări în stînga, jos, o vale largă, cufundată între ziduri înalte de granit. Tudor întoarse capul și-i făcu semn să se uite într-acolo, înclinînd totodată ușor avionul. Un rîu cobora vijelios din munte; din loc în loc, se vedeau căderile sale ca niște trepte de spumă. La poalele muntelui, rîul crease un lac pînă la un stăvilar stîncos de unde își urmează iarăși calea prin văi, spre cîmpie. Pe malul acelui lac, care de sus avea înfățișarea unei oglinzi, se întindea o așezare mărișoară de case, un sat împrejmuit de codri. Era satul Văriuga pe care-l căutau.

Dintr-un loc, de pe luncă, țîșni în sus o rachetă. Pilotul bătu în gemulețul prin care se putea vorbi. Ionica deschise. Un zgomot puternic intră în cabină odată cu glasul lui Tudor care striga cît putea de tare să fie auzit:

— Vezi pajiștea aceea de lîngă sat?... Acolo trebuie să aterizăm... In timp ce avionul descria cercuri, cercuri deasupra satului, Ionica, privea într-una spre pămînt. Pe pajiște, oamenii se străduiau să întindă ceva alb — un cearceaf probabil — dar vîntul li-l smulgea din mîini.

O altă rachetă săgetă văzduhul pînă aproape de avion. Pilotul îi făcu semn fetei să se țină bine și împinse ușor de manșă. Avionul începu să coboare, dar numai cîteva secunde și imediat se înălță iar.

— Nu se poate ateriza normal! E prea puțin loc pentru așa o vreme — strigă Tudor după ce redresă avionul și Ionica înțelese îndată din felul cum rostise cuvintele și, mai ales, după expresia fetei, că se pregătea să ia o hotărîre îndrăzneață.

Dezorientată, își aruncă din nou privirea pe pajiște. Oamenii fluturau pînza albă. „Ne fac semne" — își zise. „Au văzut că ne-am înălțat și or fi crezind că plecăm înapoi fără să le dăm ajutor. Sau, cine știe... că ne e teamă..." Gîndul acesta o făcu să tresară ca dintr-un vis urît.

— Tudore! Tudore! — strigă ea cît putu, apropiindu-și gura de ferestruică — Tudore, ascultă!...

Pilotul nu răspundea. La aceleași lucruri se gîndea și el poate. Văzuse semnele deznădăjduite ale sătenilor și căuta o soluție. Ionica îl strigă iar. Tudor întoarse capul.

— Nu putem... N-avem distanță. De jur împrejur sînt numai stînci... — zise el ghicind gîndurile fetei.

— Să aruncăm medicamentele cu parașuta, poate că...

— Le-ar duce vîntul cu parașută cu tot la trei zile cale de aici — o întrerupse el.

Pilotul avea dreptate. Ionica își imagină parașuta cu medicamente dusă de curent cine știe unde, poate pe vreo stîncă sau în altă parte... Oamenii o caută, trec zile, iar în sat copiii continuă să zacă... „Nu, asta nu se poate. Atunci ce-i de făcut?"

— Să aterizăm forțat Tudor.

Pilotul se prefăcu că observă ceva pe tabloul de bord și nu-i răspunse imediat. In sine își și făcuse planul de aterizare. Știa însă că-i va fi greu să reușească în asemenea condiții. Ionica vedea asta din îngrijorarea ce i se citea pe față în timp ce, din carlingă, cerceta terenul.

— N-avem încotro — zise deodată — Dar ai grijă... Ia șuba de lîngă tine și înfășoară în ea cutiile cu medicamente. Șuba s-o așezi în fața ta, auzi? — zise el după o mică pauză — Dacă se întîmplă ceva să nu se spargă fiolele...

De bună seamă nu numai la fiole se gîndi Tudor. Socotise că dacă vor avea vreun accident, fata să cadă peste șuba să nu se lovească.

Ionica închise gemulețul și făcu întocmai cum i se spusese.

Tudor împinse de manșă — mai mult decît la prima încercare — și avionul își îndreptă botul spre pămînt. Porni într-un adevărat picaj. Urletul motorului, prelung, dureros, mări emoția care îi cuprinsese pe aviatori. Satul cu pajiștea și rîul ce cobora vijelios din munte nu se mai văzură într-o parte ci în față. Se apropiau cu iuțeală, căpătau forme din ce în ce mai mari. Prea repede, prea repede... Ionica simțea cum neliniștea puternică pune stăpînire pe ea. Pămîntul era tot mai aproape... Intr-o parte și într-alta — munți. Deodată...

Tudor redresă brusc avionul, urcîndu-l spre înălțimi... Altminteri s-ar fi sfărîmat de stînca aceea singuratică așezată chiar la marginea satului.

Tudor pilotă din nou la înălțime mare avionul și cumpăni cum să facă mai bine. Locul era într-adevăr prea strîmt. Pajiștea pe care vroiau să aterizeze era înconjurată din toate părțile de munți de piatră. Intre pajiște și satul Văriuga se înalța, singuratică, o stîncă înaltă care împiedica pe pilot să coboare avionul deasupra satului și apoi să aterizeze. Pe timp frumos s-ar fi putut totuși, dar așa.... Curenții deplasează aparatul, îl împing cînd spre zidul de piatră al muntelui, cînd spre ochiul iazului.

Oare ce se mai poate face? — se întreba Ionica, se frămînta și se zbuciuma. Un gînd i se înfiripă totuși în minte și nu-i mai dădu pace. Un gînd pe care însă îi era teamă să și-l împărtășească...

Deasupra avionului pluteau, nepăsători, nori grei, plumburii. Pe bolta lor scînteie deodată, palid, o rachetă. Ionicăi i se păru că scînteierea aceea palidă, deznădăjduită e însăși viața copiilor bolnavi și se cutremură.

— Tovarășe Negrea! — strigă ea și glasul nu mai era al ei.

Pilotul nu ascultă. Ionica tăcu, apoi cu frică, continuă, minunîndu-se singură de vorbele sale.

— Tudor, lasă-mă pe mine să sar cu parașuta — și în clipa aceea fata văzu cum pe geamul carlingei se prelingeau picături de ploaie... O clipă o cuprinse îndoiala că va reuși și o teamă nelămurită i se furișă în piept.

Pilotul se întoarse speriat și el. Nu se așteptase. Se uită la ea, o privi ca și cum atunci ar fi văzut-o pentru prima dată și scuturîndu-se, bîigui buimăcit.

— Nu, nu se poate. Nu vezi că plouă? Se udă mătasea parașutei și te prăbușești.

— Tovarășe Negrea, trebuie...

Pilotu vroi să mai spună ceva, dar se răsgîndi. Ionica îl privi și i se păru că nu mai este atent la felul cum pilotează. Il frămînta la fel ca și pe ea faptul că pluteau deasupra satului fără să poată face ceva. Asta se vedea mai ales din felul cum își trecea iute privirea, cînd la tabloul de bord, cînd la norii plumburii din care scăpărau fulgere.

Tudor se gîndise și el ca Ionica să sară cu parașuta, dar nu se putea hotărî definitiv. Ii era teamă, se vede, pentru fată, că prea era năprasnic vîntul. Cîteva clipe trecu în revistă toate peripețiile zborului: își aminti de prima încercare de aterizaj cînd constatase că e prea puțin loc, de picajul amețitor cînd îi apăru în față stînca aceea... Nu, nu se poate ateriza" — se trezi el rostind cuvintele tare. Timp prost, loc puțin... Dar medicamentele trebuiesc totuși să ajungă. Să sară Ionica? Gîndul acesta, deși îi veni în minte a doua oară, îl făcu să se cutremure. Dacă se întîmplă ceva? Atunci să nu mai îndeplinească misiunea? Se văzu o clipă întorcîndu-se pe aeroport. Directorul și ceilalți aviatori îl întîmpină: „Ei cum a fost?" Iar el spre dezamăgirea tuturor își țintește privirea în pămînt: „N-am putut..." „Sînt un prost" — se pomeni el din nou vorbind. Apoi se gîndi iar să sară fata. „Și directorul a spus ca Ionica să sară în caz că nu se poate ateriza... — își aminti, însă în clipa următoare i se păru că fuge de răspundere. Da, a spus, dar directorul nu avea de unde să știe exact ce vreme ne așteaptă aici...

— Tovarășe Negrea! — auzi el glasul fetei. Nu se întîmplă nimic, ai să vezi...

Tudor dădu din cap.

— Eu tot sar... Chiar dacă nu mă lași, tot sar...

Pilotul nu mai știa ce hotărîre să ia. In clipa aceea ar fi dorit să fie el în locul fetei să se arunce el cu parașuta.

— Bine, Ionica, încearcă — spuse pînă la urmă. Nu uita însă — adăugă apoi repede — pune doctoriile în cutiuțele blindate și abia după aceea vîră-le în buzunar... Știi tu.

Terminînd pregătirile, Ionica își puse cascheta pe cap și dădu iniaturi capota. Un vînt puternic, amestecat cu picături de apă, o izbi în față. Cu mișcări încete și sigure trecu pe aripa de jos a avionului. Curentul provocat de elice, o lovea atît de tare încît era gata, gata s-o doboare. Pentru siguranță se prinse cu mîinile de montanții planurilor și așteptă ca pilotul să-i facă semn că poate părăsi avionul.

Avionul ajunse deasupra pajiștei.

— Gata!... — spuse Tudor uitîndu-se lung la ea. Fata încercă să zîmbească. Pe chip însă: se citea emoția pe care nu reușise de loc să și-o înfrîngă. Privi în jos, trase cu putere aer în piept și aplecîndu-se puțin, se aruncă în gol...

Se prăbușea cu o viteză amețitoare. Curentul făcea să-i vijîie urechile. Ochii îi lăcrimau. Ionica se străduia să fie totuși calmă și pe cît putea, mișca din mîini și din picioare pentru a-și menține poziția cu capul în jos. Secundele treceau. Pămîntul se apropia uluitor de repede. Iși făcuse planul să deschidă la mică înălțime pentru ca vîntul să nu o ducă prea departe. Vroia să aterizeze la marginea satului. Cînd începu să distingă bine oamenii de pe pajiște socoti că e momentul și trase de inel... O zmucitură bruscă îi opri căderea. Se uită la suspante, la voalură... și un sentiment de liniște sufletească, binefăcătoare, o învălui.

Plutea. Vîntul îi îndoia marginile parașutei. Curînd însă fata observă cu îngrijorare că se depărtează de pajiște, că în loc să coboare se înalță.

Iși dădu seama îndată: vîntul se năpustea prin toate deschizăturile dintre munți și tocmai acolo, în mijlocul pajiștei, forma un vîrtej uriaș care o arunca și într-o parte și într-alta. Apucă două suspante și trase de ele cu gîndul să micșoreze suprafața portantă a parașutei. Suspantele îi stringeau mîinile chinuitor, jupuindu-i pielea... Ce era să facă? Numai așa putea învinge vîrtejul acela. Parașuta căpătă forma unei pînze albe, mototolite, care, fîlfîind, cobora cu viteză spre pămînt. Dar cu asta lupta cu văzduhul dezlănțuit nu se sfîrși. Vîntul o depărtase de pajiște și, furios, o împingea spre prăpastia în fundul căreia curgea rîul. Dădu drumul suspantelor, dar în clipa următoare o rafală de vînt o săltă și o lovi de o stîncă. Simți o durere și, ca prin vis, își dădu seama că este smulsă și plutește din nou. Și tot ca prin vis zări sub ea, foarte aproape, apele rîului... Instinctiv desfăcu bucla de acroșetare și-și dădu drumul din chingi. O clipă auzi plescăitul apei, simți răcoarea valurilor...

Pe urmă își pierdu cunoștința.

Multă vreme după ce se trezi, Ionica nu-și dădu seama ce-i cu ea, unde se află. Dar cînd doctorul care o supraveghea se apucă să-i desfacă bandajul din jurul capului, învălmășeala din minte i se risipi treptat.

— Unde sînt?... Tovarășe doctor — izbucni ea deodată — unde mă aflu?

Vru să se ridice sprijinindu-se în cot, dar se prăbuși pe pernă scoțînd un geamăt de durere. Tîmplele îi zvîcneau. Parcă un cerc de fier îi strîngea capul cu putere și o ardea cumplit. Ceru puțină apă. După ce bău, se uită în jur. Se afla într-o casă de țară... Dar unde? Și cine era femeia aceea bătrînă, tăcută, așezată pe lavița de lîngă ușă?...

Deodată, aruncîndu-și privirea pe fereastră și zărind crestele munților, lucind sub soare după ploaia care-i spălase în ajun, tresări...

Printr-o sforțare se ridică și-și duse mîna dreaptă la picior în dreptul unde știa că se află buzunarul la salopeta de zbor.

— Medicamentele! — strigă — Unde-s medi... ca?... — și se prăbuși, din nou, în neștire.

Starea de leșin se transformă în somn, dar într-un somn neliniștit, zbuciumat și, deseori, pînă a doua zi, către ora prînzului cînd se trezi. Ionica rosti multe vorbe nelegate între ele. Un cuvînt totuși răsuna clar și, în tonul cu care era spus, se întrezărea neliniște și întrebare totodată: „medicamentele... me... di...?..."

Toată atenția nevoilor oamenilor muncii

★ ★ ★

Casă nouă — viață nouă

Ieri am trecut pe strada Batania. Tabloul ce mi s-a desfășurat în fața ochilor, în toată măreția lui îl poți dealtfel vedea cititorule în orice oraș al patriei noastre. E viitorul fericit care ne surîde. Numai să nu te aștepți la mai nu știu ce minune, sau la vreo întîmplare necunoscută. La prima vedere tabloul ți se pare simplu și cunoscut, chiar foarte cunoscut.

La drept vorbind acest lucru mi s-a întîmplat și mie. Nimic deosebit — mi-am zis. Sînt cîteva clădiri înșirate în linie dreaptă. Unele terminate aproape complet, și locuite, altora acum li se pun ferestrele și ușile, iar în apropiere se toarnă fundația viitoarelor clădiri.

Da, într-adevăr, este un tablou simplu și cunoscut mai ales în ultimii ani de cînd patria noastră s-a transformat într-un uriaș șantier de construcții. Dar e bine să facem cunoștință cu noii locatari, căci numai ei știu cît de mult au așteptat clipa aceasta fericită, în care să aibă o casă a lor, proprie.

★

Cel care locuiește în casa a cincea din margine este Rașca Gheorghe, maistru la secția filatură a întreprinderii „Industria Lînei". Este un bătrîn, cu părul cărunt și fața adînc brăzdată de cute. El și soția sa aveau un vis drag, o speranță arzătoare. Nu doreau nu știu ce confort, ci doar o casă micuță unde să se destindă după orele de lucru și să se odihnească la bătrînețe. Dorința aceasta a crescut și mai mult cînd s-a născut — acum 16 ani — micuțul Tiberiu. Dar cu nici un chip n-au reușit să-și cumpere o casă, nici măcar o căsuță mică, dărăpănată. Ce nu au încercat ei să facă pentru căsuța aceea! Pînă la urmă tot chiriași au rămas.

Ascultînd istorisirea bătrînului maistru Rașca Gheorghe mi-am adus aminte de tragedia zidarului din filmul „Casa mult visată". Eroul filmului, zidar într-o țară capitalistă, construia case, palate la ordinele patronului — pentru marii capitaliști. Dar oricît de mult dorea să-și facă și el o căsuță nu a reușit. In disperare, la un moment dat s-a apucat de o afacere murdară, adică punea mai puține schele la construcții decît trebuiau și acestea șubrede. Spera că astfel va cîștiga un ban în plus pentru casa lui. Dîndu-și seama pînă la urmă că săvîrșește un lucru necinstit punînd în joc viața tovarășilor săi de muncă, a început să întărească schelăria șubredă, pe ici — pe colo. Dar era prea tîrziu. Chiar el, din cauza schelelor șubrede s-a prăbușit terminîndu-și zilele în ciment.

Ce deosebire, cît contrast între viața muncitorilor din patria noastră care își construiesc locuințe proprii cu ajutorul statului și aceea a muncitorilor din orice țară capitalistă, unde sute și sute de familii stau pe stradă și de multe ori chiar fără posibilitatea de a-și cîștiga strictul necesar traiului.

Cît de bucuros este bătrînul Rașca Gheorghe. Cu ajutorul statului el și-a construit o casă nouă, confortabilă, cu două camere, bucătărie, cămară, pivniță și baie!

Bătrînul meșter are deja casa lui nouă în care s-a mutat încă în toamna anului trecut.

Bucuria însă nu l-a cuprins numai pe bătrînul Rașca ci și pe vecinii lui Nicodemus Anton, Petru Suștreanu cari de asemenea s-au mutat în casele lor proprii.

Lanțul clădirilor noi se extinde pe o suprafață tot mai mare. In primăvara acestui an au început construcția de locuințe proprii și alți muncitori de la „Industria Lînei" — Timișoara printre care și muncitorii Mogoșani Alexandru, Köszeghi Ștefan. Cu ajutorul harnicilor zidari casele lor vor fi ridicate din cărămidă în numai 16 zile.

Bucuria tînărului muncitor Petru Suștreanu care s-a mutat și el într-o casă nouă — alături de cea a bătrînului maistru Rașca nu cunoaște margini. Acum cîtva timp, în casa cea nouă, s-a născut o fetiță, fiica electricianului Petru Suștreanu. Viitorul copilului lor va fi un viitor luminos, fericit ca și al tuturor generațiilor viitoare din țara noastră. Lor li se vor construi cele mai mărețe palate, ei vor putea să-și realizeze cele mai îndrăznețe visuri. Și între cadourile oferite fetiței, un poet amator care nu-i maestru în mînuirea condeiului, îi închină prima lui poezie:

. . . .

S-a născut o fetiță
Mîndră ca o garofiță
Cît de dragă e fetița
O știe Petru și Lenuța.

. . . .

ISACOV SVETISLAV
corespondent al „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Timișoara.

In așteptarea inaugurării

Numărul muncitorilor de la uzinele de produse sodice Ocna Mureș s-a mărit mult în ultimul timp. Se simțea nevoia unui cabinet tehnic care să ajute pe muncitori în pregătirea lor profesională. Exista un cabinet tehnic care era însă greu de găsit pentru că nu avea repartizată o încăpere specială, el funcționînd cînd într-un colț, cînd în altul al uzinei.

Printre muncitori, mulți erau tineri care doreau mai mult decît ceilalți să desfășoare o intensă muncă culturală. Nu aveau însă un club corespunzător. Uzina mai era lipsită și de alte dependințe ca: baie, camere în care muncitorii să-și schimbe hainele la intrare și ieșirea din uzină etc.

Așa stînd lucrurile în 1953 s-au repartizat fonduri pentru construirea unui grup social care să cuprindă clubul, biblioteca tehnică, cabinetul tehnic, baie etc.

Repartizarea a fost făcută și construcția a început într-un ritm rapid. Muncitorii așteptau mai mult decît oricînd ziua de 1 Mai 1954, zi în care trebuia să se inaugureze grupul social.

Dar tocmai cînd trebuia inaugurat cineva a încurcat toate socotelile:

„Stați că mai trebuie ceva de făcut. Clădirea nu are ...canalizarea terminată. Pe unde se va scurge apa...? Ce ne facem?"

Intrebarea aceasta trebuia să și-o pună însă cu mult mai înainte întreprinderea de construcții 902 Ocna Mureș care a executat lucrările de construcție și inginerii Pop și Moldovanu care au dirijat mersul lor. Căci după o constatare mai atentă s-a văzut că într-adevăr clădirea atît de impunătoare nu avea canalizarea terminată, deci nu poate fi dată spre folosință muncitorilor care așteptau terminarea grupului social cu atîta nerăbdare.

Așa că lucrurile au rămas ca și mai înainte. Muncitorii tot n-au club, clădire pentru cabinetul tehnic, baie etc. Adesea ei necăjindu-se pe cei care poartă vina le adresează pe drept cuvînt proverbul „Unde nu-i cap, e vai de picioare".

Corespondent
VAIDA NICOLAE

Lipsuri trecute cu vederea

Unui copil ca să-l convingi de ce un lucru rău nu e bine de făcut, îl iei de mînă, îl duci pînă acolo și îi arăți. Pentru oameni mari această metodă, vă dați seama că nu este posibilă.

Unele din mijloacele prin care se fac cunoscute lipsurile — în cazul de față în acest restaurant al cooperativei Victoria din Roman — e și condica de sugestii și reclamații. Ca să poți aplica această metodă, trebuie însă ca și tovarășul Lazăr Leon, — președintele cooperativei Victoria — să pună la dispoziție condica de sugestii și reclamații. El trebuie să știe că această condică trebuie ținută la loc vizibil și să i se dea celui care o solicită. Am văzut că în acest restaurant există condică dar nu mai la loc vizibil nu stă. In schimb casierița o „păstrează" cu grijă într-un sertar, cît mai la fund, ca nu cumva să cadă în mîna cuiva și să scrie — doamne ferește — că la ei nu se servește bine în local. Această problemă se rezolvă dealtfel repede. Ospătarul îți spune că nu există condică. Să zicem că pe ospătar o cheamă Tarsie Didina. Casiera cînd vede că cineva îi cere condica te trimite la ospătar din nou după condică. Pe casieră o chema Dolheșteanu. Și după ce te saturi de acest dute vino, casierița își „amintește" că, condica de sugestii și reclamații e la responsabil, iar responsabilul a plecat nu știu unde. Dacă nu-l cunoști pe responsabil, o crezi, dacă îl cunoști îl vezi cum stă la doi pași de ea și din „umbră" ascultă toată discuția.

Și de ce ai mai avea nevoie de condică cînd toate sînt în „regulă" că gestionarul servește la bar în ciuda celor scrise. „Nu servim la bar" — cîte 10-12 sticle de bere la cunoscuți, în timp ce alții așteaptă la mese cîte o oră și tot nu sînt serviți. Eu cred că tovarășului Lazăr îi mai trebuiește o doză destul de mare de răspundere.

Apoi de cîte ori gestionarul nu a fost să zicem așa pentru unii mumă și pentru alții ciumă. De cîte ori tovarășul Lazăr nu a scris în condica de sugestii și reclamații că se va lua măsuri pentru abaterile săvîrșite, dar lucrurile în loc să ia o întorsătură spre bine, mai rău se înrăutățeau. Mulți cetățeni — pînă acum au fost dați afară de guler, pe „motivul" că nu este ora de deschidere, iar alții intrau fără să li se spună nimic.

Se mai întîmplă și alte cazuri cînd ospătarul Tarsie Didina te face să aștepți vreme de o oră pînă să te servească, iar la nota de plată te mai și înșeală, trecîndu-ți și ceea ce nu ai consumat.

Văzînd ceea ce se întîmplă în restaurantul cooperativei „Victoria" pe care cu onoare îl conduceți tovarășe Lazăr, vrem să ne trimiți un răspuns autocritic — nu ca în condica de sugestii — că se vor lua „măsuri" atunci cînd se va mai întîmpla așa ceva.

Așteptăm acest răspuns, eventual împreună cu cel al forurilor superioare — în care n-ar strica să se scrie că au fost luate și măsuri bașca de cele ale dumneavoastră.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Iași.

Tinerii practicanți

Elevii școlilor medii tehnice textile din orașele Arad, Mediaș și Timișoara, fac practica de vară împreună la uzinele textile „Vasia Vasilescu" din Mediaș. Toți sînt, așa cum stă bine unor tineri, veseli și plini de entuziasm.

Dimineața cînd pleacă la muncă străzile răsună de cîntecul lor:

„Hai să țesem o viață mai bună
Impletită din fir cît mai gros
Iar cărările ei cele aspre
Netezi-le-vom cît mai frumos".

Și-așa merg pînă la poarta fabricii. Aci veselia însă continuă și ea se îmbină armonios cu munca.

O parte din elevi lucrează în filatură; la laminor, la fiyer, la ring.

La început munca era mai grea, fiind un lucru nou pentru elevi, însă ei nu s-au descurajat și mașinile ajung să fie mînuite cu ușurință.

Iat-o la unul din ringuri pe eleva Hartmann Margareta de la Școala medie textilă din Timișoara. Ea dă un ajutor prețios muncitoarei de la ring. Cu mîini îndemînatice dînsa leagă repede firele rupte de la țevile de bumbac.

La mașina de alături tinerii Gheorghe Crainic și Corneliu Pribac ajută cu mult drag la înlocuirea țevilor pline cu cele goale, făcîndu-i pe cei care-i privesc să creadă că sînt adevărați muncitori specializați la această mașină.

Elevul Coriolan Mata a lucrat singur la 2 laminoare, munca lui dînd aproape aceleași rezultate ca și a unui muncitor calificat. Mai prejos decît aceștia nu s-au lăsat nici: Maria Fekelman, Nicolae Iacobuț, Dora Danciu, Doina Faur, Hermine Wingert și alții.

In felul acesta practicanții de la uzinele textile „Vasia Vasilescu" din Mediaș își însușesc temeinic lecțiile practice, fiind hotărîți să întîmpine examenul practic pe care-l vor da la sfîrșitul celor 5 săptămîni de muncă, cu rezultate dintre cele mai bune.

Corespondent
ȘTEFAN NEAMȚU

Maiestria nu se dobîndește cu ușurință: sînt necesare ceasuri de muncă încordată pentru ca fiecare interpret să-și cunoască bine repertoriul.

In fotografie: Ansamablul de estradă al Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, la repetiție, la clubul „Alexandru Sahia".

Foto: Agerpres

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Stau și tot stau în ședințe"

La rubrica „Insemnări", din ziarul nostru nr. 1.590 a apărut sub titlul „Stau și tot stau în ședințe", un articol în care se arăta că activiștii comitetului raional U.T.M. „1 Mai" din București, și în special tov. Ioana Ion, primul secretar stau mai tot timpul în ședințe, neglijînd aproape complet munca de teren. Dacă s-ar vedea planul de ședințe al biroului s-ar putea constata că nu există vreo ședință, indiferent ce scop ar avea ea, ca tov. Ioana Ion să nu participe. Fără îndoială că o asemenea „planificare" a ședințelor duce la slăbirea muncii primului secretar cu organizațiile de bază, la neglijarea vieții sale personale, căruia fiecare activist trebuie să-i dea importanța cuvenită — se spunea în articol.

★

Redacția noastră a primit o scrisoare de la biroul raional U.T.M. în care se arată că articolul publicat a constituit un serios ajutor. In urma apariției articolului s-a făcut o analiză temeinică asupra muncii dusă în această perioadă, de membrii biroului raional și de primul secretar, personal.

Cauza principală a acestor lipsuri se datorește în primul rînd faptului că nu s-au studiat temeinic posibilitățile și specificul muncii în raionul „1 Mai". Planificarea muncii, a ședințelor, a fost făcută din birou, lucru care de cele mai multe ori nu a corespuns cu realitatea de pe teren, activiștii n-au avut posibilitatea să țină un strîns contact cu organizațiile de bază U.T.M. din raion, pentru a le îndruma și ajuta. Lipsa aceasta a avut urmări și în unele organizații de bază U.T.M. în care activitatea era nesatisfăcătoare. Unii secretari ai organizațiilor de bază U.T.M. fiind necontrolați, au început să muncească sectar, n-au împărtășit și celorlalți membri ai comitetelor sarcinile primite de la raion. In această situație se găseau organizațiile de bază U.T.M. de la Tehnocin, Electro-bobinaj, Atelierele centrale I.T.B

Munca de primire a noilor membri a slăbit și ea. Unele organizații n-au muncit suficient pentru a pregăti temeinic pe tinerii care vor să intre în organizația U.T.M. In alte organizații primirea de noi membri a constituit o problemă de mîna doua.

Lipsuri s-au mai manifestat și în ce privește închiderea anului de învățămînt politic U.T.M. cît și în munca de încasare a cotizațiilor, care s-a făcut și se face în mod defectuos.

Toate acestea s-au întîmplat numai din cauză că biroul raional U.T.M. nu și-a planificat munca, lucru care a dus la încărcare cu ședințe fără ca acestea să aducă vreun real folos muncii biroului — se spune în răspuns.

Cu ajutorul comitetului raional de partid, biroul raional U.T.M. a luat o serie de hotărîri care vor putea să ajute la lichidarea lipsurilor, iar munca organizațiilor de bază U.T.M. să se îmbunătățească în mod serios. In legătură cu ședințele cu activul și biroul raional, de pildă, s-a hotărît ca acestea să se țină odată pe săptămînă, operativ, ca apoi activiștii să aibă posibilitatea să meargă în organizațiile de bază.

In legătură cu instruirea cadrelor de conducere ale organizațiilor de bază, biroul raional a hotărît ca acest lucru să se facă pe grupuri de organizații, la care să participe cîte un membru al biroului raional pentru a se face o instruire temeinică cu cele mai importante probleme.

Scrisoarea se încheie arătînd că „sub îndrumarea și conducerea comitetului raional de partid, biroul raional U.T.M. va munci pentru lichidarea lipsurilor existente în cel mai scurt timp, înlăturînd din muncă metodele necorespunzătoare, străine muncii pe care trebuie să o depună activiștii Uniunii Tineretului Muncitor".

Viaţa U.T.M.

Să lichidăm rămînerea în urmă a muncii U.T.M. la sate

Pe marginea conferinţei organizaţiei regionale U.T.M. Piteşti

Conferinţa organizaţiei regionale U.T.M. Piteşti s-a desfăşurat sub semnul unei pătrunzătoare şi multilaterale analize critice a activităţii organelor şi organizaţiilor utemiste din regiune. Lucrările conferinţei — însufleţite de interesul, pasiunea şi combativitatea delegaţilor — au vădit înaltele cerinţe şi exigenţele crescînde ale maselor de utemişti şi tineri faţă de organele conducătoare pe care le-au ales. In conferinţă s-a făcut simţită cu prisosinţă năzuinţa fierbinte a tinerei noastre generaţii de a răspunde sarcinilor trasate de partid, ridicînd la un nivel mai înalt activitatea Uniunii Tineretului Muncitor.

Darea de seamă — deşi a avut un caracter oarecum statistic, din cauza numeroaselor cifre şi situaţii globale expuse fără o mai adîncă analiză a problemelor — a constituit totuşi o bază pentru dezbaterea în spirit critic şi autocritic a celor mai însemnate laturi din activitatea organizaţiei regionale U.T.M. Piteşti.

Regiunea Piteşti are un pronunţat specific agricol; ea dispune de multiple posibilităţi de dezvoltare a pomiculturii, viticulturii, creşterii animalelor, precum şi a sectorului forestier. Era deci firesc ca lucrările conferinţei regionale U.T.M. să-şi îndrepte în mod deosebit atenţia spre aceste domenii. In darea de seamă au fost puse în discuţie unele aspecte concrete în această privinţă, şi o bună parte din ele au fost dezbătute de către participanţi.

Conferinţa a supus analizei activitatea organizaţiei regionale U.T.M. Piteşti în sectorul socialist al agriculturii în vederea consolidării şi lărgirii lui. S-a arătat astfel că peste 300 utemişti şi tineri ţărani muncitori din regiune au intrat în gospodării colective şi întovărăşiri agricole în perioada august 1953 iulie 1954. Darea de seamă şi discuţiile au scos în evidenţă rolul de mare răspundere ce revine organizaţiilor U.T.M. în munca politică de convingere a ţărănimii muncitoare asupra superiorităţii marii agriculturi socialiste, importanţa exemplului personal al utemiştilor şi activiştilor utemişti în atragerea de noi şi noi oameni ai muncii de la sate pe făgaşul socialismului. Este grăitor în această direcţie exemplul secretarilor organizaţiilor de bază U.T.M. din satele: Colibaşi, (raionul Drăgăşani) şi Rucăr-sat, (raionul Cîmpu-Lung Muscel). Astfel, tov. Constantin Ghiţă din Colibaşi a intrat în întovărăşirea agricolă împreună cu 10 tineri, iar Ion Gonţ, din Rucăr-sat s-a înscris cu încă 7 tineri într-o întovărăşire zootehnică. Ar fi fost bine dacă acesta din urmă, prezent la conferinţă, ar fi împărtăşit delegaţilor experienţa sa în munca de organizaţie. In acelaşi timp în conferinţă a fost condamnat cu vehemenţă un caz ca cel relatat de delegatul Ion Floroaica (raionul Băbeni) despre încălcarea de către un instructor regional U.T.M. a principiului liberului consimţămînt în formarea unei întovărăşiri agricole.

In conferinţă s-au dezbătut şi probleme ale activităţii organizaţiilor U.T.M. din staţiunile de maşini şi tractoare şi din gospodăriile de stat. O seamă de delegaţi au criticat pe drept cuvînt vechiul comitet regional U.T.M. pentru munca slabă dusă în rîndul tractoriştilor şi a tinerilor muncitori din gospodăriile agricole ale statului. O întrecere de însemnătatea celei pentru titlul de „cel mai bun tractorist" a fost lăsată de comitetul regional U.T.M. numai pe seama sfaturilor populare şi a altor organe. De asemenea, deşi există în G.A.S. din regiune mulţi tineri muncitori fruntaşi în creşterea animalelor — cum ar fi cei din brigada utemistă condusă de Maria Popescu de la G.A.S. Läicăi (raionul Cîmpu-Lung Muscel) — comitetul regional nu a dat atenţia cuvenită întrecerii pentru titlul de „cel mai bun îngrijitor de animale". Tov. Nicolae Văduva de la S.M.T. Recea (raionul Slatina) a subliniat că superficiala preocupare pentru munca şi problemele tractoriştilor şi-a găsit expresia în însăşi darea de seamă care a cuprins unele date vechi, demult depăşite, din activitatea brigăzilor din această staţiune. Şi din cele spuse de alţi vorbitori cum ar fi Vasile Miu tractorist la S.M.T. Teiul, raionul Topoloveni, Roland Schentaller activist al comitetului regional U.T.M. etc., a reieşit că unii activişti U.T.M., mai ales cei de la comitetul regional, vin rar în organizaţiile de bază din S.M.T. (şi în genere de la sate). Ei nu ajută îndeajuns comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din S.M.T. cu sfaturi şi metode concrete pentru a putea combate cu eficacitate chiulul, indisciplina, lipsa de grijă faţă de maşini şi risipa de combustibil, ce se mai manifestă în rîndul tractoriştilor. In aceste împrejurări nu-i de mirare că realitatea vieţii şi muncii tractoriştilor şi a tinerilor muncitori agricoli a fost atît de puţin studiată de către comitetul regional U.T.M.

Conferinţa a apreciat ca pozitivă preocuparea comitetului regional U.T.M. pentru mobilizarea utemiştilor şi tinerilor la refacerea, extinderea şi exploatarea raţională a pădurilor, la mărirea suprafeţelor destinate pomiculturii. Merită să fie remarcată contribuţia dată prin muncă voluntară, de către utemiştii şi tinerii din regiunea Piteşti la sădirea celor peste 1.000.000 de puieţi şi la plantarea a peste 10.000.000 pomi fructiferi de felurite soiuri. Totodată în discuţii s-a criticat neglijenţa manifestată de unele organe şi organizaţii U.T.M. faţă de tinerii din unităţile forestiere.

Călăuzindu-se după indicaţiile date de partid prin articolul redacţional publicat în „Scînteia" „Pentru continua îmbunătăţire a muncii Uniunii Tineretului Muncitor" conferinţa regională — în hotărîrea pe care a adoptat-o — a cerut noului organ ales să desfăşoare o muncă politică asiduă pentru lichidarea rămînerii în urmă a activităţii U.T.M. la sate, să dea cea mai mare atenţie problemelor muncii U.T.M. legate de dezvoltarea în regiune a sectoarelor zootehnic, pomicol şi viticol, ca şi a silviculturii şi unităţilor forestiere.

Activitatea cultural-educativă desfăşurată la sate de organizaţiile U.T.M. a fost obiectul intervenţiilor la cuvînt ale multor delegaţi. In special s-a vorbit despre învăţămîntul politic, munca de alfabetizare, şi activitatea artistică de amatori.

Lucrările conferinţei au aruncat lumină asupra unor lipsuri dintre cele mai serioase manifestate în învăţămîntul politic U.T.M. de la sate. De la bun început s-a făcut o superficială recrutare şi selecţionare a cursanţilor, fără să se ţină seama de nivelul cunoştinţelor şi de dorinţele tinerilor, iar pregătirea propagandiştilor a lăsat mult de dorit. Despre aceste lipsuri au vorbit unii delegaţi ca de pildă Ioan Pavel, Costas Gargaras, Nicolae Dumitrescu şi alţii. Aceştia au insistat asupra necesităţii pregătirii din timp a noului an de învăţămînt politic U.T.M.

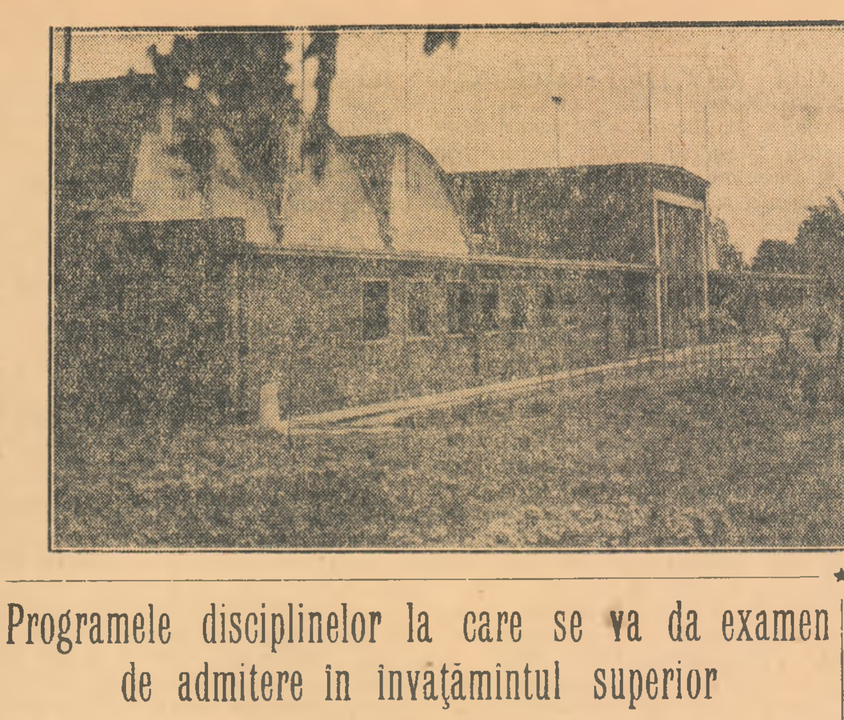
In ce priveşte munca cultural-artistică darea de seamă şi discuţiile au arătat că organizaţiile U.T.M. din regiune nu au acordat importanţa cuvenită antrenării tinerilor în echipele artistice ale căminelor culturale, descoperirii tinerelor talente, ajutorării lor pentru a se afirma participînd la actualul concurs artistic al căminelor culturale. Exemplele pozitive aduse de unii delegaţi ca: G. Berevoianu din comuna Lereşti, raionul Cîmpul-Lung Muscel sau Smaranda Eugenia de la sfatul popular raional Horezu au arătat cu cîtă dragoste şi interes se apropie tineretul de munca artistică, dovedind odată mai mult mare răspundere ce revine organizaţiilor U.T.M. în organizarea vie şi interesantă a activităţii artiştilor amatori.

Cu toate că s-a oprit asupra unor probleme de însemnătate reală, trebuie spus cu tărie că în ansamblu, conferinţa regională U.T.M. Piteşti nu a discutat la înălţimea necesară problemele rămînerii în urmă a muncii U.T.M. la sate, nu a dezbătut amplu mijloacele prin care organizaţiile U.T.M. să-şi dea o contribuţie crescîndă la dezvoltarea ramurilor de economie proprii regiunii Piteşti. Vorbeşte de la sine faptul că din cei peste 40 de participanţi la discuţii numai cîţiva au fost ţărani muncitori şi tineri care muncesc la sate, şi că în ansamblu majoritatea vorbitorilor nu s-au concentrat asupra acestor chestiuni în cuvîntul lor. Este cu totul inadmisibil ca analiza muncii U.T.M. într-o regiune cu un pronunţat specific agrar, cum e regiunea Piteşti, să treacă cu vederea aproape în întregime problemele agricole pe care organizaţiile U.T.M. au datoria să-l dea la sporirea producţiei agricole, animale şi vegetale, la antrenarea unor mase mult mai largi de tineri ţărani muncitori în întrecerea patriotică din agricultură. Nici chiar acei vorbitori de la sate care au criticat cu multă combativitate lipsurile comitetului regional U.T.M. pe acest tărîm, cerînd activiştilor să vină mai des şi mai puţin grăbiţi în organizaţiile de bază de la sate, nu au analizat în adîncime, pe bază de exemple concrete munca organizaţiilor U.T.M. în rîndul tineretului ţărănimii muncitoare. Simplele date şi constatări expuse în darea de seamă cu privire la cuprinderea în U.T.M. a tinerilor colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani muncitori cu gospodării individuale, nu au fost de natură să stimuleze pe vorbitori în a analiza concret viaţa organizaţiilor U.T.M. de la sate, problemele centrale ale muncii lor. De asemenea darea de seamă s-a ocupat cu totul insuficient de activitatea organizaţiilor U.T.M. în direcţia creşterii animalelor, pomiculturii, viticulturii şi silviculturii. In conferinţă s-au spus mai mult generalităţi despre participarea utemiştilor la popularizarea politicii partidului de cointeresare a ţărănimii muncitoare în sporirea recoltelor, în munca de lămurire pentru convingerea ţăranilor muncitori de a intra în gospodării colective şi întovărăşiri, la răspîndirea cunoştinţelor agrotehnice şi zootehnice etc.

O lipsă a lucrărilor conferinţei a fost şi aceea că s-a trecut cu uşurinţă peste problemele atragerii mai sistematice în activitatea U.T.M. a tinerelor fete. Doar un singur delegat a vorbit în treacăt despre problema spinoasă a acelor tinere de la sate, care căsătorindu-se se îndepărtează de munca organizaţiei.

Este drept, participanţii la conferinţă au supus unei critici ascuţite şi viguroase activitatea organelor de conducere U.T.M., stilul lor defectuos de muncă, înlocuirea muncii vii cu oamenii prin munca birocratică, cu hîrtiile. In hotărîrea adoptată, conferinţa a apreciat că legătura comitetului regional U.T.M. cu masele tineretului a fost foarte slabă — lipsă cu atît mai gravă cu cît s-a înrădăcinat şi în munca comitetelor raionale şi a comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. Toate criticile îndreptăţite aduse sub aceste aspecte muncii fostului birou regional şi activiştilor din aparatul comitetului regional şi comitetelor raionale U.T.M. vor trebui să constituie obiectul unor profunde schimbări în felul de a munci al activului comitetului regional U.T.M. Piteşti. In acelaşi timp noul comitet regional ales trebuie să înţeleagă necesitatea de a se orienta cu precădere spre principalele probleme specifice regiunii Piteşti, astfel încît să poată ridica munca organizaţiilor U.T.M. din regiune la înălţimea sarcinilor puse de partid.

MIHAIL LUPU

Noua fabrică de dantele şi perdele

In anii regimului democrat-popular pe întinsul patriei noastre au apărut numeroase fabrici şi uzine înzestrate cu cel mai modern utilaj pe a căror porţi ies tot mai multe produse de tot felul pentru satisfacerea necesităţilor poporului nostru.

Industria noastră uşoară a luat în ultimul timp un avînt deosebit. Fabricile noastre produc în cantităţi tot mai mari bunuri de larg ★ consum, diverse obiecte de uz casnic, produse menite să contribuie la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Iată în fotografie noua fabrică de dantele şi perdele „Solidaritatea" din Satu-Mare, construcţie a regimului nostru democrat-popular.

Foto: Agerpres

Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere în învăţămîntul superior

Constituţia R. P. R.

1. — Noţiuni generale despre stat şi drept. Originea şi esenţa statului şi dreptului. Statul şi dreptul sclavagist, feudal şi burghez.

2. — Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi naşterea primului stat socialist din lume. Statul Socialist Sovietic, stat de tip nou superior, în care puterea de stat şi mijloacele de producţie aparţin poporului sovietic, în frunte cu clasa muncitoare, condus pe calea construirii comunismului de către P.C.U.S. Constituţia U.R.S.S. din 1936 consacră faptul că exploatarea şi clasele exploatatoare au fost desfiinţate, că socialismul a fost pe deplin construit. Deosebirile fundamentale faţă de constituţiile burgheze. Insemnătatea sa istorică.

Orînduirea socială socialistă: clasa muncitoare, clasa ţăranilor şi intelectualitatea nouă, între care există relaţii de colaborare şi ajutor reciproc, în care rolul conducător îl are clasa muncitoare. Sovietele, forma cea mai înaltă de organizare a dictaturii proletariatului. Proprietatea socialistă a mijloacelor de producţie. Cele două forme de proprietate socialistă: proprietatea de stat şi proprietatea cooperatist-colhoznică. Dezvoltarea necontenită a economiei socialiste în mod planificat, fără crize, fără şomaj, în scopul satisfacerii maxime a nevoilor de trai materiale şi culturale, mereu crescînde ale întregii societăţi, prin creşterea şi perfecţionarea necontenită a producţiei pe baza tehnicii celei mai înalte. Munca în U.R.S.S. un drept şi o datorie de onoare. Noua atitudine faţă de muncă. Întrecerile socialiste şi mişcarea stahanovistă.

U.R.S.S. stat unional multinaţional, în care problema naţională a fost rezolvată pe baza deplinei egalităţi a naţiunilor.

Organele supreme ale puterii şi administraţiei de stat U.R.S.S.

Datoriile fundamentale ale cetăţenilor sovietici, drepturile cele mai largi, reale şi garantate cu mijloacele materiale de realizare.

3. — Statul democrat-popular romîn, formarea R.P.R. ca rezultat al luptei poporului muncitor, condus de P.C.R. în condiţiile eliberării ţării noastre de către Armatele victorioase ale U.R.S.S. şi a ajutorului multilateral acordat de către U.R.S.S. Constituţia R.P.R. din 1948 a consacrat faptul că puterea a fost cucerită de către oamenii muncii, organizarea noului stat şi drepturile cucerite în lupta împotriva exploatatorilor. Transformările revoluţionare din ţara noastră pînă în 1952 şi necesitatea noii constituţii. Constituţia R.P.R. din 1952, constituţia construirii socialismului.

4. — Orînduirea socială a R.P.R. în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, formă deosebită a dictaturii proletariatului. Rolul conducător al clasei muncitoare. Ascuţirea luptei de clasă împotriva elementelor exploatatoare. Puterea de stat aparţine oamenilor muncii de la oraşe şi sate, care o exercită prin Marea Adunare Naţională şi Sfaturile Populare — baza politică a R.P.R. — In economia noastră naţională există trei formaţiuni social-economice: formaţiunea socialistă, mica producţie de mărfuri şi formaţiunea particular-capitalistă. Formaţiunea socialistă baza economică a construirii socialismului în R.P.R. Proprietatea personală a cetăţenilor R.P.R. Politica Partidului şi Statului faţă de mica producţie de mărfuri: sprijinirea ei. Lupta Partidului pentru industrializarea socialistă şi transformarea socialistă a agriculturii. Politica Partidului şi Statului faţă de formaţiunea particular-capitalistă: îngrădirea ei. Dezvoltarea planificată a economiei R.P.R. Primul plan cincinal şi sarcina sa fundamentală. Folosirea experienţei şi ajutorului sovietic. Munca în R.P.R. Noua atitudine faţă de muncă. Intrecerea socialistă, metoda comunistă de construire a socialismului.

5. — Orînduirea de stat a R.P.R. — R.P.R., stat unitar, suveran şi independent. Impărţirea administrativ-teritorială. Infiinţarea Regiunii Autonome Maghiare.

6. — Organele supreme ale puterii de stat: Marea Adunare Naţională şi Prezidiul său. Organele centrale ale administraţiei de stat, organele locale ale puterii şi administraţiei de stat, instanţele judecătoreşti şi procuratura. Compunerea, rolul şi sarcinile lor în construirea socialismului, atribuţiile şi responsabilitatea lor. Răspunderea lor faţă de oamenii muncii de la oraşe şi sate.

7. — Drepturile fundamentale ale cetăţenilor R.P.R. cucerite de poporul muncitor sub conducerea partidului. Drepturile largi şi reale ale cetăţenilor R.P.R., garantate din punct de vedere material. Datoriile fundamentale, conţinutul lor nou socialist. Legătura dintre drepturile fundamentale şi datoriile fundamentale ale cetăţenilor R.P.R.

8. — Sistemul electoral, sistem cu adevărat democratic. Votul universal, egal, direct şi secret pentru toţi cetăţenii, oameni ai muncii din R.P.R.

9. — P.M.R. forţa conducătoare şi îndrumătoare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului şi al bunăstării.

10. — R.P.R. factor activ în lagărul păcii, în care se desfăşoară munca paşnică de construire a unei vieţi noi fericite.

(Va urma)

Scrisori de la prieteni

Cu prilejul vizitelor făcute în ţara noastră, numeroşi oaspeţi de peste hotare au legat prietenii cu oameni ai muncii romîni. Ei scriu prietenilor din Romînia scrisori prin care îşi manifestă simpatia pentru poporul nostru.

Tînărul Terence Jenkis din Marea Britanie, muncitor la calea ferată, se adresează unui prieten al său din Republica Populară Romînă, cu aceste cuvinte:

„Admir foarte mult Romînia de cînd am participat la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Bucureşti şi urmăresc cu atenţie drumul ţării voastre către socialism. Spune poporului romîn că poporul muncitor din Marea Britanie doreşte unitate şi prietenie cu poporul Republicii Populare Romîne".

„Lucrez într-o fabrică care produce maşini unelte, maşini de tuns, maşini de tăiat tablă, valţuri grele etc. scrie Harry Chapman, muncitor la o fabrică din Scoţia. Eu şi tovarăşii mei din fabrică sîntem dornici să vedem dezvoltîndu-se comerţul între Est şi Vest. Noi toţi din fabrică ne-am alăturat campaniei pentru interzicerea bombei atomice şi cu hidrogen şi a armelor de exterminare în masă".

„Am aflat că ai fost în concediu într-o staţiune balneară unde ai urmat tratamentul medical necesar bolii tale şi te-ai bucurat de o bună îngrijire, scriu unui prieten romîn parizienii Rene şi Roger. Şi la noi în Franţa există multe asemenea staţiuni, dar muncitorii nu le cunosc decît după nume, pentru că nu au posibilitatea de a merge acolo să se îngrijească. De aceste staţiuni profită numai cei bogaţi. Va veni o zi — care nu e departe — cînd şi muncitorii Franţei se vor bucura de toate aceste staţiuni. In momentul de faţă, a fi bolnav este pentru un muncitor francez şi familia lui o nenorocire care se adaugă la mizeria existentă".

(Agerpres)

Informaţie

Cu ocazia închiderii anului şcolar şi a deschiderii activităţii de vară, la Palatul Pionierilor din Bucureşti, a fost organizată o expoziţie cu obiectele lucrate de pionieri în cercuri.

Expoziţia este deschisă în cursul lunilor iulie, august şi septembrie, zilnic între orele 10—12 şi 16—18. Duminică de la 9—13. Luni închis.

Formalismul în munca cu brigăzile şi posturile de control utemiste trebuie lichidat

Despre activitatea comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei"

Tineretului îi este specific spiritul inovator, puterea de muncă, dorinţa de a săvîrşi fapte de eroism. El este chemat să lupte pentru creşterea producţiei şi productivităţii muncii, pentru reducerea preţului de cost al produselor, pîrghie principală în creşterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Condus de partid şi mobilizat de U.T.M., tineretul trebuie să se situeze în primele rînduri ale celor ce luptă pentru îndeplinirea sarcinilor ce reies din Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

După cum se ştie un colectiv important de muncă al tineretului, îl constituie brigăzile utemiste de producţie. Aceste colective tinereşti, trebuie să stea în centrul atenţiei organizaţiilor U.T.M. şi să fie transformate în puternice mijloace de educare comunistă a tineretului şi de mobilizare a lui în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie.

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei", regiunea Cluj, nu a scăpat, niciodată, din vedere ca în planurile sale de activitate, să treacă printre obiectivele principale crearea de noi brigăzi utemiste de producţie şi de noi posturi utemiste de control.

Sprijinit de comitetul de partid şi cu concursul conducerii întreprinderii, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a organizat o mare parte a tineretului în brigăzi utemiste de producţie. Mulţi tineri membri ai acestor brigăzi se străduiesc să-şi îndeplinească sarcinile de plan, să îmbunătăţească calitatea produselor pe care le execută. Mulţi tineri simt o mîndrie legitimă, ca brigada din care fac ei parte să fie fruntaşă pe întreprindere şi aceşti tineri nu dau înapoi în faţa greutăţilor pe care le întîmpină.

Munca comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei" cu brigăzile utemiste de producţie, cu tinerii, pentru antrenarea lor în lupta pentru îndeplinirea planului la toţi indicii, pentru întărirea disciplinei, creşterea calificării sale, trebuie spus de la început că este cu totul nesatisfăcătoare şi nu corespunde elanului tineretului, dorinţei sale de a realiza lucruri frumoase. După cum se ştie dacă în locul unei munci practice, vii, cu oamenii se întronează un stil de muncă birocrat roadele luptei şi muncii tineretului sînt sub posibilităţi, iar cele care se obţin, totuşi, nu se datoresc de bună seamă unui astfel de stil de muncă al comitetului orgnizaţiei de bază U.T.M., ci tocmai atitudinii noi faţă de muncă a tinerilor, care nu precupeţesc nimic pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Intocmai se petrec lucrurile şi la „Industria Sîrmei". In goană pentru crearea unui număr mare de brigăzi, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a scăpat din vedere tocmai lucrul esenţial — instruirea, controlul şi ajutorul concret pe care trebuie să-l dea brigăzilor create. Şi dacă multe brigăzi utemiste se găsesc în întrecere şi obţin frumoase succese, acest lucru se datoreşte în mică măsură muncii comitetului organizaţiei de bază U.T.M.

Succesele brigăzilor ar fi fost cu mult mai mari dacă ajutorul şi controlul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. s-ar fi simţit în permanenţă, dacă ele şi-ar desfăşura activitatea pe baza unui program de lucru al brigăzii, cu sarcini prevăzute pe fiecare om în parte. Acest lucru însă se face în prea puţine brigăzi. In afară de brigăzile de la trăgătoria de fier, majoritatea brigăzilor din celelalte secţii, cum ar fi cele din fabrica de cuie, fabrica de electrozi, trăgătoria de oţel, nu au programe de lucru. In ceea ce priveşte organizarea colţurilor brigăzilor, a acestei forme de schimb de experienţă nu se pot spune prea multe lucruri, deoarece... lipsesc cu desăvîrşire. Unii membri ai comitetului organizaţiei de bază U.T.M., cum ar fi Hetea Ion, secretar — şi Liteanu Emil, responsabil cu problemele organizatorice — cred că asemenea colţuri nu se pot organiza, tocmai datorită numărului mare al brigăzilor utemiste. Ei însă nu s-au gîndit la amenjarea unui singur colţ al brigăzilor pe fiecare secţie, care să dea prilej efectuării schimbului de experienţă în problemele de producţie, atît de necesar tineretului. În munca de îndrumare a brigăzilor utemiste de producţie şi în general în munca de producţie a comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei" şi-au făcut loc formalismul, atitudinea de autoliniştire, dat fiind că tovarăşii de aici au... obţinut pînă acum „mari succese" în ceea ce priveşte numărul... (!)... brigăzilor de tineret. In ultima perioadă, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. n-a mai pus accent pe calitatea şi rezultatele muncii brigăzilor şi posturilor utemiste de control, nu au fost organizate şedinţe de comitet unde, pe rînd, responsabilii de brigăzi şi de posturi utemiste de control să prezinte, la anumite perioade, dări de seamă asupra felului cum îşi desfăşoară ele activitatea. Faptul că comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a slăbit munca de educare a tineretului şi de antrenare a sa în producţie, o dovedeşte indisciplina care se manifestă în rîndul tineretului de aici. Nu trebuie privit ca un lucru întîmplător, faptul că Noghy Blaziu, ajutor la maşina de bătut cuie din fabrica de cuie, lipseşte nemotivat şi în acea zi bătătorul de cuie nu poate realiza planul, şi nici faptul că utemistul Rusu Viorel lipseşte nemotivat de la lucru. Dacă Rusu ar lua condeiul în mînă şi ar socoti pierderile pe care le aduce întreprinderii, ar vedea că lipsind o singură zi, secţia realizează, din vina sa, mai puţin cu circa 1800 kg. de sîrmă trefilată, ar roşi de ruşine şi s-ar gîndi că el pătează numele de utemist, că nu-şi îndeplineşte cinstit sarcinile pe care partidul le pune în faţa sa. Nu este întîmplător nici faptul că utemistul Pădurean Amos răspunde obraznic muncitorilor vîrstnici şi nici că Irimeş Gheorghe doarme în timpul orelor de muncă. Toate aceste fapte ruşinoase, sînt de bună seamă urmări ale slabei munci politice de masă, desfăşurată de comitetul organizaţiei de bază U.T.M. în rîndul tineretului. Despre cazurile amintite mai sus, gazeta de perete nu vorbeşte nimic, iar adunările generale de organizaţie nu le folosesc ca teme de discuţii. Din cauza acestor lipsuri, unele brigăzi utemiste printre care şi cele din secţia zincători conduse de Pop Carol şi Gîmbuţan Ion nu şi-au îndeplinit planul de producţie pe luna iunie. Aşa cum este şi firesc lipsurile din munca tineretului s-au răsfrînt asupra planului întreprinderii. Dacă în luna iunie planul de producţie nu a fost îndeplinit, dacă productivitatea pe cap de om planificată nu a fost realizată, dacă procentajul rebuturilor a crescut în loc să scadă trebuie luat în considerare şi „aportul" pe care l-a adus nepăsarea, inerţia, birocratismul şi formalismul din munca comitetului organizaţiei de bază U.T.M.

In întreprindere există posturi utemiste de control, care au sarcina să sprijine mobilizarea tineretului în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Numai că şi în această problemă sînt multe lucruri de spus.

Cîndva au existat 20 de posturi utemiste de control. Bine-nţeles în situaţii. Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a analizat activitatea lor, şi găsind-o nesatisfăcătoare a trecut la reorganizarea lor. Astăzi au rămas cinci, dar fiecare a moştenit din munca vechilor posturi utemiste de control — inactivitatea. Postul utemist de control din secţia oţelărie, de care răspunde inginerul utemist Rusu Boris, nu a făcut absolut nimic, şi nu-i deci de mirare că tovarăşul Rusu nu-şi mai aminteşte pe toţi membrii postului.

Utemiştii care fac parte din posturile utemiste de control ar fi trebuit să fie ajutaţi, instruiţi în mod concret şi traşi la răspundere cu toată seriozitatea, atunci cînd nu-şi duc la îndeplinire sarcinile. Ei nu trebuiau lăsaţi să se împace cu aceste lipsuri grave. Oare nu-i limpede că de aceste lipsuri este vinovat comitetul organizaţiei de bază U.T.M.? Fără îndoială că da. Nu puteau posturile utemiste de control să organizeze raiduri în legătură cu problema disciplinei tineretului, cu grija faţă de maşini, cu descoperirea noilor posibilităţi de folosire a rezervelor interne? Puteau. Muncitorii de la „Industria Sîrmei" au realizat în luna care a trecut economii în valoare de 358.500 lei. Dar oare contribuţia tineretului la obţinerea acestui succes a fost satisfăcătoare? Nu !, deoarece sînt şi tineri care nu chibzuiesc ca nişte buni gospodari materia primă, curentul etc.

Aici era treaba posturilor utemiste de control. Ele trebuiau să intervină activ, să scoată la iveală lipsurile, să critice pe cei vinovaţi, să educe astfel la tineri, atitudinea plină de grijă faţă de maşini, materie primă, hotărîrea de a lupta cu mai mult elan pentru realizarea de economii şi pentru îndeplinirea planului de producţie.

Există mulţi tineri buni despre care s-ar putea scrie pagini întregi, dar ei sînt prea puţin cunoscuţi.

Iată un exemplu. In ultima vreme brigada utemistă condusă de Drăgan Romul a redus rebuturile planificate cu 74,1 la sută şi a realizat o economie de 3.988 lei, brigada lui Turean Ion din secţia laminor a II-a şi-a depăşit planul pe luna iunie cu 37 la sută, a lui Bucur Nicolae din secţia trăgătoria de oţel cu 35 la sută etc. Despre aceste lucruri frumoase însă nu se ştie decît... (!)... la serviciul muncă şi salarii.

Este limpede faptul că membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. au desfăşurat o muncă formală, în ceea ce priveşte antrenarea tineretului în producţie. A duce o muncă plină de conţinut, înseamnă a te ocupa în permanenţă de îndrumarea tinerilor, de mobilizarea lor în îndeplinirea sarcinilor care le pune în faţă mersul nostru spre socialism.

Pentru aceasta trebuiesc folosite metodele care merg cel mai mult la sufletul tinerilor. Cum poate merge la inimă o adunare-şablon cu veşnica ordine de zi: darea de seamă şi planul de muncă? Dar ia încearcă să faci o adunare în care să dezbaţi teme ca: „de ce tînărul X nu şi-a îndeplinit norma", sau „ce înseamnă să dai un rebut" etc. şi ai să vezi cum vor discuta tinerii. Asemenea metode trebuiesc folosite de membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei". Este drept că asemenea adunări cer mai multă iniţiativă, mai multă strădanie în organizare, în alegerea temei, a referentului.

Analizînd felul cum a muncit comitetul organizaţiei de bază U.T.M. în problemele de producţie, reiese limpede că multe lipsuri, care şi-au făcut un stagiu îndelungat, se datoresc în bună măsură muncii defectuoase de îndrumare a comitetului raional U.T.M.-Turda (de „Industria Sîrmei" răspunde tovarăşul Balint Nicolae, şeful organizaţiilor U.T.M. şi tovarăşul Apahideanu Ion, prim secretar al comitetului raional U.T.M.-Turda).

Dacă ar fi existat o muncă de îndrumare concretă, şi nu din fugă, aşa cum de cele mai multe ori practică aceşti tovarăşi, dacă deplasările ar fi fost folosite într-adevăr pentru îndrumare şi control, fără dor şi poate că multe, foarte multe, din lipsuri ar fi fost înlăturate. Probabil însă că tovarăşii de la raion s-au liniştit pentru faptul că Hetea Ion, secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei" este membru în comitetul raional, şi că... la locul lui de muncă reprezintă ajutorul raionului... Cum poate explica însă comitetul raional U.T.M.-Turda faptul că tovarăşul Indolean Gheorghe, responsabil cu producţia şi calificarea în comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei" nu a fost chemat la raion pentru instruire? Cum se poate explica faptul că în acest an biroul comitetului raional U.T.M. nu a analizat felul cum munceşte această organizaţie de bază în problemele de producţie, ci se mulţumeşte doar să ceară note informative, date statistice şi alte hîrţoage? Nu este asta o manifestare de cras birocratism în munca comitetului raional, de neglijare a unei sarcini importante? Poate răspunde comitetul raional U.T.M.-Turda că şi-a făcut cu prisosinţă datoria în ceea ce priveşte lupta pentru îndeplinirea sarcinilor mari pe care partidul le pune în faţa utemiştilor şi tineretului, de a lupta pentru continua dezvoltare a economiei naţionale, pentru ridicarea producţiei şi productivităţii muncii, a reducerii preţului de cost şi realizare de economii?

S-au făcut unele încercări pentru îndreptarea situaţiei de către comitetul regional U.T.M.-Cluj, dar după cum se vede rezultatele sînt nesatisfăcătoare. In ziua de 26 iunie a.c., biroul comitetului regional U.T.M.-Cluj a analizat felul cum se ocupă această organizaţie de bază U.T.M. de mobilizarea tineretului în lupta pentru economii şi de întărirea disciplinei. Şedinţa a fost însă slab organizată şi prost pregătită fapt pentru care ea nu a putut să dea rezultatul dorit. De aceea ea a fost un exemplu de formalism în munca comitetului regional U.T.M.-Cluj. Important nu este ca în scrip tele comitetului regional U.T.M.-Cluj să fie înscrise cît mai multe şedinţe de birou, ci faptul ca fiecare şedinţă să-şi atingă scopul, de aceea ele trebuiesc organizate cu toată seriozitatea şi spirit de răspundere. S-a luat însă în şedinţă o hotărîre bună aceea de a se forma o brigadă care să meargă la „Industria Sîrmei" şi să studieze amănunţit situaţia, şi să ajute concret comitetul organizaţiei de bază. Acest lucru nu mai trebuie tărăgănat.

Sarcinile pe care partidul le pune în faţa tineretului sînt mari şi de răspundere. Ele nu vor putea fi însă îndeplinite dacă nu se va pune capăt cu hotărîre şi de urgenţă, formalismului, birocratismului şi metodelor netinereşti din munca organizaţiilor de U.T.M., dacă nu se vor înlocui aceste metode străine de munca noastră, cu munca practică pe teren a oamenilor competenţi, care să dea un ajutor calificat acolo unde merg. Aşa cum se arată în articolul redacţional „Pentru continua întărire a muncii Uniunii Tineretului Muncitor", una din sarcinile de mare răspundere care revin tuturor comitetelor U.T.M. este antrenarea tineretului în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan la toţi indicii. Şi acest lucru se poate realiza dacă folosind toate mijloacele de educare, se dezvoltă la tineri calităţile morale ale omului înaintat, spiritul inovator, atitudinea justă faţă de muncă, dragostea şi devotamentul neţărmurit faţă de patria noastră dragă, respectul faţă de muncitorii vîrstnici etc. Succesul depinde de îmbunătăţirea muncii, a formelor de activitate a comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de aici, a felului în care comitetul raional U.T.M.-Turda înţelege să-şi facă datoria.

Trebuiesc înlocuite adunările-şablon cu adunări cu caracter educativ, trebuiesc organizate consfătuiri în cadrul cărora să se facă schimb de experienţă între brigăzi sau posturi utemiste de control. Se pot organiza consfătuiri în care să se dezbată problemele de producţie şi la care să fie invitaţi muncitori vîstnici cu experienţă înaintată care să vorbească despre munca lor.

Nu trebuie uitat controlul. El este cel mai minunat mijloc de ajutorare, şi o garanţie a îndeplinirii sarcinilor noastre. El trebuie exercitat în permanenţă, iar cei ce se fac vinovaţi de neîndeplinirea sarcinilor ce le revin să fie aspru criticaţi şi traşi la răspundere.

Există mari posibilităţi ca munca organizaţiei de bază U.T.M. de la „Industria Sîrmei" să se înviorează. Ele trebuiesc folosite cu curaj pentru ca angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August, cea mai mare sărbătoare naţională a poporului nostru muncitor, să devină realitate.

LIDIA IVANCO

In legătură cu conferința de la Geneva

GENEVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit informațiilor primite, într-o convorbire cu ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, A. Eden, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov a pus problema fixării unei ședințe ordinare a celor nouă delegații pentru data de 18 iulie.

Cei doi președinți ai conferinței de la Geneva, V. M. Molotov și A. Eden, au considerat indicat ca ședința să aibă loc duminică, ora 16,00.

După cum s-a aflat, la această ședință s-a stabilit să se discute problemele fundamentale ale restabilirii păcii în Indochina, examinate în cursul ultimelor zile în cadrul unor întrevederi neoficiale.

★

GENEVA 18 (Agerpres). — La 18 iulie a avut loc cea de a 23-a ședință restrînsă a conferinței de la Geneva în legătură cu problema restabilirii păcii în Indochina. Ședința a fost prezidată de V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice.

★

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 iulie, înainte de începerea ședinței reprezentanților celor nouă delegații, V. M. Molotov, șeful delegației sovietice la conferința de la Geneva, a avut o convorbire cu Mendes-France, șeful delegației franceze la conferința de la Geneva.

★

GENEVA 19 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, la cererea premierului francez, Mendes-France, la 18 iulie a sosit la Geneva președintele Adunării Uniunii Franceze, Albert Sarraut.

★

GENEVA 19 (Agerpres). — În legătură cu conferința miniștrilor de Afaceri Externe care se desfășoară la Geneva, agenția France Presse relatează că în cursul dimineții de luni primul ministru și ministrul de Afaceri Externe al Franței, Pierre Mendes-France a avut o întrevedere cu ministrul de externe al Angliei, Anthony Eden. După întrevedere, împreună cu ministrul de externe englez șeful delegației franceze a făcut o vizită lui Ciu En-lai, șeful delegației chineze. După această reuniune în trei, Pierre Mendes-France a făcut o vizită șefului delegației S.U.A., Walter Bedell Smith.

Înainte de ținerea ședinței restrînse din 19 iulie, V. M. Molotov, șeful delegației U.R.S.S., la conferința de la Geneva a conferit cu Pierre Mendes-France, șeful delegației franceze.

Cuvîntarea radiodifuzată a lui Mendes-France

PARIS 19 (Agerpres). — In seara zilei de 17 iulie, șeful guvernului francez, Mendes-France, a adresat țării prin postul de radio Geneva obișnuita sa cuvîntare săptăminală. El și-a consacrat cuvîntarea în întregime lucrărilor conferinței de la Geneva și posibilităților de realizare a unui acord pînă la 20 iulie.

Mendes-France și-a exprimat convingerea că pînă la termenul fixat se poate realiza un acord cu privire la încetarea focului în Indochina. „De la bun început, a spus el, am fost convins că nu există nici un motiv care să împiedice încheierea rapidă a unui acord cu adversarii noștri cu privire la o reglementare onorabilă. Astăzi, după atîtea întrevederi și ședințe de lucru, convingerea mea în legătură cu această posibilitate este și mai fermă. Nimic din ceea ce ne mai desparte acum nu este nici neclar nici de neinvins".

In jurul conferinței de la Geneva

GENEVA 19 (Agerpres).— TASS transmite: După cum reiese din comunicatul oficial publicat, după o serie de convorbiri și întrevederi neoficiale, în ședința restrînsă din 18 iulie a celor nouă delegații, a continuat examinarea problemei restabilirii păcii în Indochina.

După părerea observatorilor, această ședință a fost utilă deoarece în cadrul ei s-a făcut o apreciere a lucrărilor conferinței în cursul lunii care a trecut de la ultima ședință la care au participat miniștrii Afacerilor Externe.

După cum s-a aflat, V. M. Molotov, șeful delegației sovietice, în calitate de președinte al ședinței, referindu-se la importanța lucrărilor conferinței în perioada care s-a scurs precum și a rezultatelor obținute de locțiitorii miniștrilor, a arătat că în această perioadă au fost realizate rezultate importante. Subliniind, că ar fi greșit să se considere că s-a făcut totul și că nu au mai rămas probleme grele, șeful delegației sovietice a arătat totodată că nu se poate să nu se recunoască valoarea obiectivă a tot ce s-a realizat în acest timp. După părerea delegației sovietice, în primul rînd s-a conturat posibilitatea de rezolvare a punctului principal al celei mai complicate probleme — restabilirea păcii în Indochina. Este vorba de tratativele care în ultimul timp au dus la recunoașterea bazei pentru rezolvarea problemei restabilirii păcii în Indochina, care oferă părților interesate posibilitatea să realizeze un acord.

Delegația sovietică este de părere că toți participanții la conferință acordă acestui fapt importanța pozitivă cuvenită.

Totodată se anunță că delegația sovietică a subliniat importanța realizării unei înțelegeri corespunzătoare în ceea ce privește restabilirea păcii în Laos și Cambodgia. S-a anunțat că deși în această direcție, poate că nu s-a făcut încă totul, nu există însă temeiuri de îndoială că părțile interesate se găsesc pe calea realizării unui acord. Potrivit știrilor primite, delegația sovietică a atras atenția asupra faptului că întrevederile și convorbirile neoficiale dintre membrii delegațiilor, care au avut loc în ultimul timp, au fost utile, și și-a exprimat convingerea că aceste întrevederi și convorbiri au netezit și vor netezi calea spre o rezolvare concretă a problemelor încă nerezolvate.

După cum se anunță, după părerea delegației sovietice, în momentul de față situația se prezintă în felul următor:

In cadrul conferinței au fost prezentate proiecte cu privire la încetarea operațiunilor militare în Vietnam și Laos. Conferinței i-au fost prezentate sau în orice caz trebuie să-i fie prezentate aceste proiecte în două forme. Același lucru este valabil și pentru Cambodgia. Trebuie să se ureze părților interesate să manifeste bunăvoință față de realizarea unei înțelegeri asupra acelor puncte din aceste acorduri, în privința cărora mai există divergențe. Conferința mai are în fața sa două proiecte de declarație ale conferinței de la Geneva, proiecte consacrate în primul rînd problemelor politice importante. Este de asemenea de așteptat să se prezinte proiecte de declarații corespunzătoare cu privire la Laos și Cambodgia. După o îndelungată examinare a problemei controlului internațional asupra respectării acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare din Indochina, pînă acum au fost prezentate în această problemă două proiecte și este puțin probabil că realizarea unui acord asupra lor să necesite mult timp

După părerea delegației sovietice, cele expuse mai sus, oferă o imagine generală a situației în care se află conferința de la Geneva.

Aprecierea generală făcută de delegația sovietică asupra lucrărilor conferinței în ultima lună, a fost ascultată cu multă atenție de participanții la conferință.

După cum se anunță, reprezentantul baodaist a declarat că în legătură cu noile instrucțiuni primite din partea guvernului său, delegația sa ar dori să-și expună într-o ședință plenară punctul de vedere asupra proiectelor de acorduri, prezentate conferinței.

B. Smith, reprezentantul S.U.A., a expus în declarația sa poziția delegației Statelor Unite, arătînd printre altele că dacă se va ajunge la acorduri, pe care S.U.A. le vor aproba, Statele Unite vor face o declarație unilaterală în care vor arăta că se vor abține de la folosirea forței sau de la amenințarea că vor face uz de forță pentru încălcarea acestor acorduri.

★ ★ ★

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: Aprecierea lucrărilor conferinței de la Geneva în decursul lunii care a trecut și a situației în care se află în momentul de față conferința, făcută în ședința din 18 iulie de delegația sovietică a reținut atenția observatorilor politici și a ziariștilor locali și străini. La 19 iulie această apreciere a constituit principalul subiect al comentariilor presei și al discuțiilor animate în Casa Presei.

Reproducînd esența declarației din 18 iulie a delegației sovietice, ziarele locale subliniază în special indicația cuprinsă în această declarație în sensul că deși ar fi greșit să se considere că s-a făcut totul și că nu au rămas chestiuni dificile nu se poate însă să nu se recunoască valoarea obiectivă a celor realizate pînă acum la conferință. Numeroși observatori și comentatori se solidarizează cu convingerea exprimată de delegația U.R.S.S. că întîlnirile și convorbirile cu caracter particular între membrii delegațiilor, care au avut loc în ultima vreme au avut un rol util, au croit și vor croi calea spre soluționarea chestiunilor care încă nu au fost reglementate.

Ziarul „Le Courier" exprimă esența aprecierii sovietice asupra situației la conferință, în titlul scris cu caractere mari: „Conferința de la Geneva a realizat un progres". Ziarul arată că în seara zilei de 18 iulie, după ședință, „a domnit impresia slăbirii încordării". Ziarul „Journal de Geneve" se exprimă în același sens. Ziarul scrie că după ședința din 18 iulie, starea de spirit generală este optimistă.

In comentariile ziarelor și ale observatorilor politici, aprecierea sovietică lucidă și obiectivă a desfășurării tratativelor este opusă dezinformării răuvoitoare a dușmanilor păcii, care au încercat, în special în ultimele zile, să invenineze atmosfera, să înșele opinia publică prin baliverne despre pretinsa inevitabilitate a „eșecului" conferinței.

A fost dată o lovitură simțitoare acestei propagande rău intenționate și făcută pe un ton iritat de „proorocii" impostori care prezintă dorințele lor drept realitate.

„Molotov, scrie observatorul ziarului „Gazette de Lausanne" a făcut o declarație limpede ce nu lasă loc pentru îndoieli cu privire la situația de la conferință".

Marele interes manifestat pentru declarația din 18 iulie a delegației sovietice denotă cît de mult convingerea exprimată de ea în realizarea unor rezultate pozitive de către conferința de la Geneva corespunde năzuințelor păturilor largi din toate țările.

Ele consideră rezultatele pozitive realizate pînă acum la conferința de la Geneva ca o victorie a forțelor păcii. Totodată ele manifestă vigilență față de diferite manevre și tentative de a exagera în mod artificial existența chestiunilor asupra cărora nu s-a căzut încă de acord. La 18 iulie, au reținut în mod special atenția manevrele suspecte ale delegației baodaiste. Duminică, în Casa Presei s-a anunțat că această delegație a fixat o conferință de presă exact pentru ora cînd urma să aibă loc ședința restrînsă a celor 9 delegații. În ultimul moment, conferința de presă a fost revocată, dar mai tîrziu, baodaiștii au difuzat o declarație în care proclamă intenția lor de a sprijini cererile expuse de ei în nota adresată la 17 iulie delegației franceze.

Judecînd după cuprinsul acestor cereri reprodus de „Gazette de Lausanne" ele reflectă pretențiile ridicole ale baodaiștilor la dreptul de a vorbi în numele poporului vietnamez. În amintita declarație delegația baodaistă s-a lăudat că duminică va avea loc la Saigon o demonstrație „fără precedent". Potrivit planurilor organizatorilor ei, această demonstrație trebuia să arate voința poporului de a se uni în jurul autorităților baodaiste.

După cum s-a aflat însă aici din relatările agențiilor străine, la această manifestație în jurul căreia s-a făcut o publicitate atît de largă au participat numai cîteva sute de persoane pe care autoritățile au reușit, cu chiu cu vai, să le adune în oraș și în provincie și să le aducă în camioane la Saigon.

Aceste relatări au provocat aici numeroase observații ironice în legătură cu pretențiile excesive ale baodaiștilor. Luate în sine mașinațiile lor nu ar fi suscitat interes dacă nu s-ar fi știut că toate acțiunile lor sînt inspirate de stăpînii lor străini. In această ordine de idei se atrage atenția asupra faptului că baodaiștii au făcut declarația lor tocmai în momentul cînd reprezentantul S.U.A., Smith a dat asigurări că dacă la ședință vor fi realizate acorduri pe care Statele Unite le vor aproba, acestea din urmă vor face o declarație unilaterală cu privire la intenția lor de a se abține de la încălcarea acestor acorduri.

Observatorii locali apreciază declarația lui Smith în sensul că cercurile guvernante din S.U.A., prevăzînd anticipat adoptarea la conferință a unor hotărîri luate de comun acord de către toți și reciproc acceptabile și continuîndu-și politica de a se opune restabilirii păcii în Indochina, continuă să depună eforturi pentru înjghebarea unui bloc agresiv în Asia de sud-est.

Oricum ar fi părerea predominantă care s-a creat aici sub impresia declarației din 18 iulie a delegației sovietice, este că deși mai există divergențe în unele chestiuni și nu pot fi subapreciate dificultățile în calea încheierii cu succes a conferinței, cu toate acestea există toate posibilitățile pentru un acord bazat pe recunoașterea drepturilor naționale legitime ale popoarelor Indochinei.

O nouă presiune americană asupra Franței

PARIS 18 (Agerpres). — Ziarele franceze au publicat scrisoarea adresată la 12 iulie de Dulles comisiilor pentru afacerile externe ale Camerei Reprezentanților și Senatului S.U.A. cu privire la separarea acordurilor de la Bonn de tratatul de la Paris și la acordarea unei pretinse „suveranități" Germaniei occidentale. Din relatările presei reiese că opinia publică franceză a primit scrisoarea lui Dulles, în care Parlamentul francez este invitat ca pînă la 15 august să ratifice tratatul de la Paris, ca o nouă presiune americană exercitată asupra Franței.

După cum relatează ziarul „Le Monde", unele grupări politice franceze care se pronunță pentru adoptarea proiectului de tratat cu privire la „armata europeană", profită de presiunile exercitate de Dulles și Churchill pentru consolidarea pozițiilor lor.

Ziarul „Figaro" relatează că guvernului francez i s-au comunicat rezultatele activității comisiei anglo-americane care a dezbătut recent la Londra, problema separării acordurilor de la Bonn de tratatul de la Paris. Ziarul scrie că cercurile oficiale franceze declară că punctele de vedere ale Angliei și S.U.A., pe de o parte, și Franței, pe de altă parte, nu coincid în această problemă.

Calificînd scrisoarea lui Dulles ca o presiune asupra Franței, ziarul „Combat" scrie: „Asupra guvernului francez se vor exercita presiuni duble pentru a-l forța să contribuie la aplicarea separată a acordului de la Bonn și totodată pentru a se găsi o nouă posibilitate de a reînarma Germania occidentală, de exemplu, prin intermediul Uniunii Atlanticului de nord".

Tratativele militare de la Tung Jia au luat sfîrșit

ȘANHAI 18 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații transmite că la ședința din 16 iulie a conferinței militare de la Tung-Jia, șefii celor două delegații ale comandamentelor supreme al Armatei Populare Vietnameze și al forțelor armate ale Uniunii franceze din Indochina au aprobat darea de seamă comună cu privire la ședințele anterioare și la îmbunătățirea condițiilor de viață ale prizonierilor de război. Această dare de seamă va fi adusă la cunoștința poporului și prizonierilor de război din diferite lagăre.

In dimineața de 17 iulie, subcomisia pentru studierea problemei încetării focului în Indochina și-a continuat lucrările.

★

GENEVA 19 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că conferința de la Tung Jia dintre reprezentanții Înaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze și Comandamentului Suprem al forțelor militare franceze din Indochina s-a încheiat la 19 iulie.

Scurte știri

GENEVA 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 18 iulie, Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a oferit un dineu în cinstea cunoscutului actor de cinema englez Charlie Chaplin, laureat al Premiului Internațional al Păcii pe anul 1954, și a doamnei Chaplin.

● Presa chineză anunță că industria ușoară a Chinei a depășit planul de producție pe primul semestru al anului curent. Planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 104,1%.

● La Roma are loc plenara C.C. al Partidului Comunist Italian. Plenara examinează problema cu privire la „Lupta comuniștilor pentru o nouă orientare a politicii italiene în lumina ultimelor rezultate ale conferințelor organizațiilor locale ale partidului".

● Biroul indian de informații anunță că steagul Uniunii indiene a fost înălțat deasupra clădirii guvernamentale din fosta posesiune franceză Mahe. La 16 iulie a fost predată Adunării populare puterea administrativă asupra posesiunii. Mahe este situată pe coasta Indiei și are o suprafață de 23 mile pătrate, cu o populație de 15.000 locuitori. Ea a fost ocupată de francezi din anul 1732.

● Răspunzînd invitației Comitetului antifascist al tineretului sovietic, la 17 iulie a sosit la Moscova un grup de studenți englezi. Ei vor lua cunoștință de viața tineretului sovietic, vor vizita cele mai mari centre industriale și culturale din Uniunea Sovietică.

Sărbătorirea în U. R. S. S. a Zilei unionale a sportivului

MOSCOVA 19 (Agerpres). — Ziua de 18 iulie — Ziua unională a sportivului a fost sărbătorită la Moscova într-o atmosferă vie și măreață, plină de însuflețire. Pe stadionul central „Dinamo" a avut loc parada unională a sportivilor. Peste 30.000 de sportivi — reprezentanți ai tuturor republicilor unionale și asociațiilor sportive — au participat la această festivitate.

Ca simbol al prieteniei de nezdruncinat a popoarelor Uniunii Sovietice pe turnurile și pavilioanele stadionului fîlfîiau faldurile steagurilor de stat ale U.R.S.S., ale celor 16 republici frățești. Ele fîlfîiau deasupra coloanelor delegațiilor sportive aliniate pentru paradă. In jurul orei 12, în tribună au luat loc oameni de stat și fruntași ai vieții publice, inovatori în producție, oameni de știință, litere și artă, generali și ofițeri ai forțelor armate. Erau de față și membrii corpului diplomatic. Pentru a participa la sărbătoarea sportivilor sovietici au sosit delegații sportive din Republica Populară Chineză, Republica Populară Ungară, Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Romînă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Democrată Coreeană precum și din Anglia, Austria, India, Franța, Italia, Egipt, Liban, Finlanda și alte țări, delegații ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat, ale Uniunii Internaționale a Studenților, conducători ai Federațiilor sportive internaționale. Primiți cu căldură de sportivi și spectatori în loja guvernamentală au luat loc K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, N. S. Hrusciov, N. M. Șvernik, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin precum și Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, și Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane.

Pe stadionul împodobit sărbătorește, sunetele fanfarei au anunțat începutul festivității. Pe stadion intră N. N. Romanov, președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.; A. N. Șelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. și A. I. Șevcenko, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

Ei au primit raportul comandantului paradei. N. N. Romanov salută pe sportivi și îi felicită cu prilejul Zilei unionale a sportivului.

Plin de măreție a răsunat Imnul de Stat al Uniunii Sovietice. Toți sînt gata pentru începerea parăzii. Se aud comenzile. In sunetele marșului executat de o uriașă fanfară coloanele sportivilor se pun în mișcare. In frunte pășește o coloană mare de stegari. Drapelele fîlfîie în bătaia vîntului. Spectatorii din tribune aplaudă cu însuflețire.

Apare o coloană de campioni și recordmeni ai lumii, ai Europei și ai Uniunii Sovietice, învingători în numeroase competiții internaționale.

Spectatorii recunosc pe glorioșii sportivi Alexandra Ciudina, Galina Rudko, Nina Dumbadze, Lidia Selihova, Nadejda Koniaeva, Mihail Botvinik, Vladimir Kuznețov, Vsevolod Bobrov, Algirdas Soțikas, Vladimir Enghibarian, Nikolai Saksonov, Victor Ciukarin, Valentin Muratov, Arsen Mekokișvili, Vladimir Șaghin, Constantin Reva și pe alții.

Sportivii care au cucerit titlul de campioni și recordmeni mondiali, olimpici și europeni poartă eșarfe portocalii, iar campionii și recordmenii U. R. S. S. — eșarfe purpurii. Pe eșarfe sînt prinse medalii de aur.

Defilarea sportivilor este minunată, alinierea desăvîrșită, pasul vioi și sigur. Brațele bronzate ale sportivilor se mișcă ritmic. Pe pista de zgură trece puternica familie, unită, a sportivilor din R.S.F.S.R., Ucraina, Bielorusia, Uzbekistan, Kazahstan, Gruzia, Azerbaidjan, Lituania, Moldova, Letonia, Kirghizia, Tadjikistan, Armenia, Turkmenia, Estonia, R.S.S. Karelo-Finà.

Costumele sportivilor încîntă privirile spectatorilor. Mulți sportivi defilează în costume naționale.

Spectatorii aplaudă cu căldură coloanele pionierilor. In urma pionierilor trec sportivii din asociațiile sportive ale sindicatelor, coloane ale sportivilor de la sate, ale asociațiilor „Spartak" și „Dinamo". Ultimii trec sportivii Armatei Sovietice.

Doar pentru cîteva minute rămîne gol terenul de fotbal.

Și iată că dinspre tribuna din răsărit apare un tren construit din placaj, o locomotivă și cîteva vagoane. Au sosit cu trenul cei mai tineri participanți la sărbătoare — pionierii.

Un grup de băieți și fetițe purtînd buchete de flori în mînă străbat în fugă stadionul. Copiii se îndreaptă spre loja guvernamentală și în aplauzele zecilor de mii de spectatori oferă florile conducătorilor Partidului și Guvernului.

In acest timp stadionul a devenit o adevărată tabără de pionieri.

Pe covorul verde, peste 1.000 de tineri sportivi arată cum se odihnesc și își petrec timpul liber fericiții copii sovietici. După gimnastica de înviorare urmează jocurile.

Își arată măiestria sportivii din R.S.S. Karelo-Fină.

Spectatorii aplaudă cu căldură pe solii R.S.S. Estone. Tineretul estonian fericit are aceleași năzuințe cu întregul popor sovietic. Este năzuința spre pace, spre bucuria muncii constructive. Sportivii estonieni își încheie programul încheind cu trupurile lor cuvintele: „Pace lumii".

Programele prezentate de sportivii Armeniei, Azerbaidjanului și Gruziei au fost pline de surprize, constituind o adevărată demonstrație de artă. Tineretul republicilor din Transkaukazia a adus pe stadionul din Moscova farmecul melodiilor populare și al dansurilor de la orașe și sate.

Ieșind din chioșcuri acoperite cu ramuri de viță de vie își fac apariția sportivii R.S.S. Moldovenești. Exercițiile mixte sînt urmate de demonstrațiile tinerelor fete, care au în mîini mlădițe de viță de vie. Numai o clipă și deasupra capetelor lor se deschid pălăriile aurii ale florii soarelui. Plină de glorie este munca și plină de bucurie este odihna oamenilor muncii din R.S.S. Moldovenească. Corurile tinerilor îmbrăcați în costume naționale cîntă cu însuflețire „Moldoveneasca".

Spre centrul terenului se îndreaptă marele steag al R.S.S. Kazahă, din pînză de culoare roșie și albastră. Steagul fîlfîie deasupra capetelor a sute de sportivi din Kazahstan. Dintr-o mișcare, steagul se transformă într-o uriașă pancardă, pe care scrie: „Vom valorifica 6.400.000 ha de pămînturi virgine și înțelenite." După ce termină demonstrația, sportivii din R.S.S. Kazahă părăsesc terenul alcătuind un snop uriaș, asemănător unei mări aurii de grîu care se revarsă asupra tribunei de sud.

Cu un mare interes au urmărit spectatorii exercițiile sportivilor din Tadjikistan, Uzbekistan și Kirghizia.

Pădurea de steaguri de culoare albastră ale asociației sportive „Rezervele de Muncă" se apropie înaintînd de-a lungul tribunei de sud. In fața tribunelor s-au aliniat reprezentanții tinerei generații a clasei muncitoare din țară.

Terminînd demonstrația, sportivii Rezervelor de Muncă se grupează în centrul terenului într-o coloană perfect închegată și părăsesc terenul în sunetele unui marș.

O impresie de neuitat au produs demonstrațiile studenților din cele două mari institute superioare de cultură fizică și sport ale țării — Institutul de cultură fizică „Leshaft" din Leningrad și Institutul central de cultură fizică „Stalin"

Demonstrația cea mai masivă a fost aceea a sportivilor din asociațiile sportive ale sindicatelor. 4.000 de tineri muncitori, muncitoare și funcționari, pentru care sportul este o ocupație dragă în orele lor libere, au ieșit pe stadion, umplîndu-l de la o margine la alta.

Variate și pline de conținut au fost exercițiile sportivilor din R.S.F.S.R. și Ucraina. Aici și-a găsit o vie expresie tema prieteniei de nezdruncinat a popoarelor din Țara Sovietică.

Nici nu încetaseră bine aplauzele cu care spectatorii au răsplătit pe sportivii ucraineni, că în fața tribunei de sud s-au și aliniat coloanele sportivilor din R.S.F.S.R. Ei arată înalta lor tehnică sportivă la diferite aparate.

In sunetele unei melodii de Ceaikovski, sportivii care se găseau în timpul parăzii lîngă tribuna de sud, execută exerciții cu zece mii de steaguri de diferite culori.

Din nou pe teren intră coloanele de sportivi ale republicilor unionale. Ei se încolonează încadrînd stema U.R.S.S. formată de sportivii R.S.F.S.R. „In veci împreună" — se conturează cuvintele pline de un sens profund.

Răsună saluturile în cinstea Partidului Comunist și Guvernului Sovietic. Din partea fiecărei delegații sportive tinere fete oferă conducătorilor Partidului și Guvernului uriașe buchete de flori. Deasupra stadionului răsună puternice urale. Participanții la paradă execută, acompaniați de orchestră, Imnul Uniunii Sovietice.

★

In timpul paradei și-au dat concursul cei mai buni gimnaști, atleți, halterofili și luptători. Pe stadionul „Dinamo" campionii absoluți ai lumii la gimnastică: Viktor Ciukarin, Galina Rudko și Valentin Muratov, au repetat exercițiile libere pe care le-au executat la campionatele mondiale desfășurate recent la Roma.

Cei mai cunoscuți atleți din țară au participat la întrecerile de alergări pe diferite distanțe și la aruncarea suliței. Recordmana lumii, Nina Otkalenko, a obținut un mare succes în cursa pe distanța de o jumătate de milă (804.07 m.). Ea a parcurs distanța în timpul de 2'08" 4/10. Acest rezultat constituie un nou record mondial. Recordul anterior a fost îmbunătățit cu șase zecimi de secundă.

S-a desfășurat cursa de maraton pentru campionatul Uniunii Sovietice, la care au participat 150 de sportivi. Dinamovistul Boris Grișaev a obținut victoria parcurgînd distanța de 42,195 km, în timpul de 2 h 27' 5" 6/10.

Rezultate excelente au realizat și halterofilii. Recordmanul mondial la categoria cocoș, Vladimir Vilkovski, a ridicat la stilul smuls o greutate de 99 kg. Acest rezultat depășește cu 500 grame recordul mondial anterior deținut de același sportiv.

Un nou record unional la stilul împins a stabilit atletul de categorie grea Evghenii Novikov. El a ridicat o greutate de 151 kg, corectînd cu 1 kg. vechiul record mondial.

Comunicatul sovieto-finlandez

cu privire la tratativele dintre ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V.M. Molotov și ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, Urho Kekkonen

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In timpul tratativelor comerciale de la Moscova care s-au terminat la 17 iulie 1954, au avut loc de asemenea convorbiri asupra unor probleme generale între ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, și ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, U. Kekkonen.

In cadrul acestor convorbiri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie, părțile au manifestat o largă înțelegere reciprocă și au ajuns la următoarea părere comună:

Guvernul Uniunii Sovietice și Guvernul Finlandei consideră că cea mai importantă sarcină în situația ce s-a creat este micșorarea încordării în relațiile internaționale. Cele două guverne sînt convinse că în prezent există necesitatea imperioasă a unirii eforturilor tuturor statelor pentru asigurarea păcii și securității. Numai eforturile colective ale tuturor statelor, independent de orînduirea lor socială, pot asigura securitatea popoarelor, deoarece lupta pentru pace și împotriva primejdiei unui nou război corespunde intereselor generale ale tuturor țărilor. Acționînd în spiritul tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la 6 aprilie 1948, și călăuzindu-se de dorința de a aduce contribuția lor la asigurarea păcii și securității popoarelor, Guvernul Uniunii Sovietice și Guvernul Finlandei declară că năzuiesc să contribuie prin toate mijloacele la menținerea păcii și securității internaționale, în conformitate cu principiile Organizației Națiunilor Unite.

Năzuind spre întărirea și dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Finlanda, guvernele U.R.S.S. și Finlandei au căzut de acord să transforme în ambasade legația U.R.S.S. la Helsinki și legația Finlandei la Moscova și să facă schimb de ambasadori.

G. M. Malenkov l-a primit pe U. Kekkonen

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 iulie, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, l-a primit pe ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, Urho Kekkonen.

A fost de față A. I. Vîșinski, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

ȘTIRI SPORTIVE

● Duminică la bazinul de pe malul lacului Tei a luat sfîrșit finala campionatului de natație al Asociației sportive Rezervele de Muncă.

Iată cîteva din rezultatele înregistrate: Cîmpeanu Constanța de la Școala de energie electrică nr. 23 din București a cîștigat proba de 50 m. liber junioare categoria I-a cu timpul de 39"2/10. Tînărul instalator de lumină Țintea Dumitru, absolvent al Școlii profesionale de energie electrică nr. 23, a ieșit primul în proba de 400 m. liber juniori categoria I-a cu timpul de 6'5"5/10. Tot el a cîștigat și proba de 100 m. liber juniori categoria I-a cu timpul de 1'9"5/10.

● Pe o distanță de 200 km. pe șoseaua București-Pitești și retur s-a desfășurat ieri campionatul ciclist de fond al R.P.R. pe anul 1954. La start s-au prezentat aproape 30 de alergători, printre care mulți cicliști tineri. Victoria și titlul de campion au revenit tînărului ciclist Gabriel Moiceanu în vîrstă de 21 de ani, de profesie laborant fotograf.

In cursa desfășurată ieri Moiceanu a repurtat victoria în lupta cu cei mai buni cicliști din țară printre care M. Niculescu, C. Șandru, E. Norhadian și alții. Cîștigătorul campionatului a purcurs distanța de 200 km., realizînd o medie orară de 36,300 km.

DIN LUPTA ȘI VIAȚA tineretului de peste hotare

Să fie anulată sentința ilegală a tribunalului de la Karlsruhe!

BERLIN 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie a luat sfîrșit la Karlsruhe așa-zisul „proces" inscenat Uniunii Tineretului Liber German din ordinul direct al autorităților de la Bonn. Sentința, care interzice activitatea Uniunii Tineretului Liber German (U.T.L.G.) a fost ticluită dinainte; în cadrul ședințelor sale instanța nu a făcut decît să repete minciunile și calomniile la adresa U.T.L.G. precum și la adresa Republicii Democrate Germane, minciuni și calomnii cuprinse în actul de acuzare.

Sentința ilegală a instanței, prin care se interzice activitatea Uniunii Tineretului Liber German, a stîrnit indignare în rîndul cercurilor largi ale opiniei publice vest-germane și mai ales în rîndurile tineretului german.

Președintele Uniunii Tineretului Liber German din Germania occidentală, Jupp Angenfort, a făcut reprezentanților presei o declarație în legătură cu sentința ilegală a tribunalului de la Karlsruhe. In declarație se subliniază între altele că prin interzicerea Uniunii Tineretului Liber German, Adenauer intenționează să intensifice teroarea și să transforme tineretul vest-german în mercenari ai armatei agresive germane în curs de constituire.

Presa democrată germană anunță că în diferite orașe și regiuni ale Germaniei occidentale au avut loc numeroase adunări în semn de protest împotriva sentinței ilegale a tribunalului de la Karlsruhe.

La Oslo s-a deschis întîlnirea internațională a tineretului

OSLO 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 iulie s-a deschis la Oslo întîlnirea internațională a tineretului, convocată din inițiativa mai multor organizații de tineret din Norvegia în colaborare cu Federația Mondială a Tineretului Democrat. La întîlnire au și sosit numeroase delegații ale tineretului din Finlanda, Suedia, Danemarca, Islanda, reprezentanți ai Angliei, Germaniei occidentale, Indiei, Indoneziei, Iranului. Se așteaptă sosirea delegațiilor din Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, a unei echipe de dansuri a tineretului francez și a unor sportivi din Ungaria și Cehoslovacia. La deschiderea oficială a întîlnirii au rostit cuvîntări de salut reprezentanții tineretului din Norvegia, Suedia, Danemarca, Finlanda și Islanda. Ei au subliniat năzuința tineretului din țările lor spre colaborare

Spectacole

MARȚI 20 IULIE

TEATRE: Teatrul de vară (din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin"): Concert de muzică ușoară și distractivă.

CINEMATOGRAFE: **Patria, București, Grădina „Progres", T. Vladimirescu:** O noapte la Veneția; **Republica, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare:** Clochemerle; **Tineretului** (Str. 13 Decembrie nr. 5-7), **Arta:** Epoleții purpurii; **Maxim Gorki:** De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; **Lumina:** Arena celor curajoși; **Victoria:** Pulbere argintie. **Gh. Doja:** **Cultural, Miorița, Libertății:** Cafeneaua de pe bulevard; **Elena Pavel:** In numele legii; **Alex. Popov:** Valea diavolului; **8 Martie:** Campionul boxului; **Vasile Roaită:** Boier cu orice preț; **Unirea:** Sub oraș; **Constantin David:** Povestea micului cocoșat; **Alex. Sahia:** Strada Hotarului; **Flacăra:** Cînd trandafirul înflorește; **Munca** (Șos. Mihai Bravu 221): Ernst Thälmann; **Popular:** Maeștrii baletului rus; **M. Eminescu, 1 Mai:** Crîngul de Călini; **Moșilor:** Iulia; **23 August, Rahova:** Marile speranțe; **Ilie Pintilie:** Slugă la doi stăpîni; **8 Mai:** Flăcări deasupra Asiei; **Volga:** Vinovați fără vină; **Olga Bancic:** Aventură la castel; **N. Bălcescu:** Primăvara, Cîntecul preeriei; **Boleslaw Bierut:** Fanfan la Tulipe.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii